Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 42 (5416) СУБОТА 22 ЛЮТАГА 1936 г. Год выдання XIX

ПРОЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

ЧЫГУНАЧНІКІ СТАЛІНСКАЙ ДАРОГІ ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ
ПЕРАДАВЫ АРТЫКУЛ — ГАЛОЎНАЕ Ў РАБОЦЕ КОМСАМОЛА.
ЯКУБ КОЛАС — ПАСЛЯ ПЛЕНУМА ССП.
АЛ. МІРОНАЎ — У ЧУЖЫХ ШЫРОТАХ
Р. ФРАЛОЎ — У ЧАКАННІ ВЕСТАК
ПРАВЯДЗЕМ УСЕБЕЛАРУСКУЮ «ДЭКАДУ ВЫДАТНАЙ ФІНАНСАВАЙ РАБОТЫ».

ЗА РУБЯЖОМ:
ВЫСТУПЛЕННЕ ЭРЫО Ў АБАРОНУ САВЕЦКА-ФРАНЦУЗСКАГА ДАГАВОРУ
ЖОРСТКІЯ БАІ НА ПАЎНОЧНЫМ ФРОНЦЕ АБІСІНІІ
ПЕРАВАРОТ У ПАРАГВАІ
ПАСЛЯ ПЕРАМОГІ НАРОДНАГА ФРОНТА Ў ІСПАНІІ

ГАЛОЎНАЕ Ў РАБОЦЕ КОМСАМОЛА

Вызначаючы сутнасць і задачы ленінскага комсамола, геніяльны правадыр і настаўнік нашай партыі таварыш **Сталін** пісаў: «Комсамол гэта ёсць масавая арганізацыя рабочай і сялянскай моладзі, арганізацыя непартыйная, але прымыкаючая да партыі. Яна мае сваёй задачай дапамогу партыі ў справе выхавання маладога пакалення ў духу соцыялізма. Яна дае маладыя рэзервы для ўсіх астатніх масавых арганізацый пролетарыята».

Выходзячы з гэтых задач, Цэнтральны камітэт ВЛКСМ прыняў праект новага статута ленінскага комсамола, які будзе разглядаць і зацвярджаць X з'езд ВЛКСМ.

Важнейшым і рашаючым пытаннем, пастаўленым у статуце, з'яўляецца пытанне выхавання комсамольцаў і беспартыйнай моладзі ў духу марксізма-ленінізма.

У праекце прама ўказана, што галоўным у рабоце комсамола з'яўляецца комуністычнае выхаванне.

Вывучаць працы **Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна,** растлумачваць найшырэйшым масам моладзі марксісцка-ленінскае вучэнне, — такая важнейшая задача. Авалодваць каштоўнейшай скарбніцай марксізма-ленінізма — працамі Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна, вучыцца, вучыцца і яшчэ раз вучыцца — вось што павінна пранізваць усю работу кожнай комсамольскай арганізацыі.

Новы статут комсамола прад'яўляе вялікія патрабаванні да кожнага комсамольца і ў асаблівасці да кожнага комсамольскага кіраўніка.

Ажыццяўленне ўказанняў таварыша **Сталіна** аб задачах комсамола з'яўляецца зарукай поспехаў у рабоце.

Ленінскі комсамол Беларусі — адзін з баявых атрадаў вялікага ўсесаюзнага ленінскага комсамола. Комсамол Беларусі паказаў нямала большэвіцкіх узораў работы на ўсіх франтах соцыялістычнага будаўніцтва. Ён пад кіраўніцтвам партыі выхаваў і вырасціў з моладзі сотні і тысячы людзей, аўладаўшых рэволюцыйнай тэорыяй. З нетраў комсамола вырас рад таленавітых, актыўнейшых людзей, якія працуюць на ўсіх участках соцыялістычнага будаўніцтва.

Толькі дзве дэкады аддзяляюць нас ад XI з'езда комсамола Беларусі.

Справаздачна-перавыбарчая кампанія комсамола, прайшоўшая напярэдадні з'езда ва ўсіх пярвічных раённых і гарадскіх арганізацыях, наглядна паказала, наколькі выраслі кадры комсамола, наколькі ўзняўся ідэйна-палітычны яго ўзровень.

Але было-б найглыбейшай памылкай лічыць, што ўжо ўсё зроблена, што можна самасупакоіцца на дасягнутых поспехах. Гэта толькі першыя рэзультаты перабудовы работы комсамольскіх арганізацый. Іх патрэбна ўсямерна расшыраць і павялічваць.

У рабоце асобных комсамольскіх арганізацый мы маем рад недапушчальных з'яў, якія павінны быць неадкладна зжыты.

Частка кіраўнікоў райкомаў комсамола і пярвічных комсамольскіх арганізацый яшчэ не зразумелі ва ўсёй шырыні велізарнейшага значэння і сутнасці перабудовы работы комсамольскіх арганізацый. Як прыклад можна ўзяць старое кіраўніцтва чашніцкага райкома комсамола. Сакратар райкома не кіраваў комсамольскімі арганізацыямі, не дапамагаў ім у рабоце. Адміністрацыйны вокрык, непатрэбная шуміха, гастралёрства, пустая, часамі няграматная цыркулярпічына — вось што з'яўлялася асноўным стылем работы чашніцкага райкома. Няма чаго і гаварыць, што такі «стыль» работы апрача шкоды нічога не мог прынесці.

Усё гэта рабілася на вачах райкома партыі, які не ўвайшоў у сутнасць справы, не ўзняў на прынцыповую палітычную вышыню ўсе гэтыя пытанні і не дапамог аздаравіць комсамольскае кіраўніцтва.

У процівагу чашніцкаму райкому партыі, ельскі райком своечасова, па-большэвіцку дапамог і выправіў рад недахопаў у рабоце райкома комсамола.

Адным з важнейшых пытанняў з'яўляецца пытанне выхавання і вырошчвання кадраў комсамольскага актыва. Пастаўленыя павышаныя патрабаванні ў праекце новага статута комсамола ў першую чаргу патрабуюць ад кожнага кіраўніка комсамола самому рашуча перабудавацца, аўладаць сталінскім стылем работы. Той комсамольскі кіраўнік, які сам не вучыцца, не можа выхоўваць масы моладзі. Не мітынгаваць, не гастраляваць, а сур'ёзна ўзяцца за вучобу. У гэтым цяпер галоўнае.

Нельга цярпець такога становішча, калі ў некаторых выпадках да вылучэння кадраў на комсамольскую работу падыходзяць «злёгку». Ёсць асобныя выпадкі, калі ў рэзультаце страты большэвіцкай пільнасці, страты пачуцця адказнасці за вылучэнне і вырошчванне кадраў у асобных раёнах аказаліся на кіруючай комсамольскай рабоце чужакі, якія ашуканчым шляхам пралезлі ў партыю і комсамол. Вядома, гэтыя людзі праводзілі сваю класава чужую нам палітыку.

Умела высоўваць і вырошчваць кадры, чула адносіцца да іх, дапамагаць ім, правяраць іх на рабоце, у быту, па-сталінску адносіцца да людзей — вось у чым усё пытанне.

Між тым рад фактаў з месц сведчыць аб яўна нездавальняючым становішчы ў асобных раёнах з замацаваннем кадраў на кіруючай комсамольскай рабоце.

Яркі прыклад — цякучасць актыва ў Ельскім раёне. За год у комсамольскай арганізацыі райвыканкома змяніліся 4 комсоргі; у соўгасе «Дабрынь»—тры комсоргі; у соўгасе «Чырвоная зара» — тры комсоргі.

Чалавек не паспее, як кажуць, нагрэцца, а яго ўжо змяняюць. Цякучасць у актыве ёсць рэзультат безадказных адносін некаторых раённых комсамольскіх арганізацый да вылучэння і выхавання кадраў комсамольскага актыва.

Сям-там у арганізацыях яшчэ парушаецца ўнутрысаюзная дэмакратыя. Ёсць яшчэ і такія гора-кіраўнікі комсамольскіх арганізацый, якія замест большэвіцкага, чулага падыходу да моладзі займаюцца голым адміністраваннем, камандаваннем і т. д.

У Полацку ў арганізацыі горсовета, не гледзячы на тое, што не з'явілася і 50 процантаў на чарговы перавыбарчы сход, прадстаўнік райкома комсамола правёў сход. Яўна парушыў унутрысаюзную дэмакратыю ў Слуцку член бюро РК Лібераў, які сам сябе назначыў на адным са справаздачна-перавыбарчых сходаў старшынёй.

Трэба рашуча пакончыць з фактамі парушэння ўнутрысаюзнай дэмакратыі, са спробамі зажыму самакрытыкі.

На IX з'ездзе комсамола **Л. М. Кагановіч** гаварыў, што «работу комсамола і комсамольскіх ячэек патрэбна будзе паставіць больш канкрэтна з пункту погляду ахопу кожнага комсамольца і акружаючай яго беспартыйнай моладзі. Трэба запомніць раз і назаўсёды, што комсамольская ячэйка не ўзвод, а сакратар ячэйкі—не камандзір узвода. Гэта не заўсёды разумеюць іншыя таварышы. Комсамольская ячэйка — гэта самадзейная ячэйка, якая працуе на аснове самакрытыкі, на аснове разгортвання творчай ініцыятывы кожнага комсамольца, а сакратар — гэта кіраўнік, выхавацца, той чалавек, які вядзе гэтых комсамольцаў у перадавыя шарэнгі барацьбітоў за рэволюцыю».

Гэтыя якасці павінен мець кожны кіраўнік комсамольскай арганізацыі.

«Трэба перастаць кідацца людзьмі, лепш, уважлівей падбіраць людзей, радзей мяняць іх. Задача заключаецца ў тым, каб выпрацаваць кіраўніка не верхагляда, пераскакваючага з месца на месца, а палітычна граматнага, культурнага большэвіка-комсамольца, які не баіцца самакрытыкі». (З прамовы сакратара ЦК ВКП(б) т. А. Андрэева на пленуме ЦК ВЛКСМ).

Рашуча і смялей вылучаць на кіруючую комсамольскую работу правераныя кадры большэвікоў-комсамольцаў. Асабліва ў Беларусі патрэбна звярнуць увагу на вылучэнне комсамолак і комсамольцаў з карэнных нацыянальнасцей, выхоўваць іх, дапамагаць у рабоце, вучыць людзей, любоўна адносіцца да іх. Такая задача.

Партыйныя арганізацыі павінны па-большэвіцку дапамагчы комсамолу хутчэй перабудавацца, дапамагчы ў вылучэнні і вырошчванні стойкіх большэвіцкіх кадраў комсамольскіх кіраўнікоў, дапамагчы глыбей і шырэй выхоўваць моладзь на баявых традыцыях большэвізма.

Ленінскі комсамол Беларусі прыходзіць да свайго XI з'езда маналітнай арганізацыяй, згуртаванай вакол нашай партыі, вакол вялікага **Сталіна.** Ленінскі комсамол Беларусі заўсёды быў адным з баявых атрадаў вялікага ВЛКСМ.

Патрэбна намагчы ўсе сілы на выкананне ўказанняў таварыша **Сталіна** аб рабоце і задачах комсамола. Усе партыйныя арганізацыі павінны забяспечыць комсамолу дапамогу, падтрыманне і кіраўніцтва ў гэтай найважнейшай справе.

ПАСЛЯ ПЕРАМОГІ НАРОДНАГА ФРОНТА

Новы іспанскі ўрад

ПАРЫЖ, 16 лютага. (БЕЛТА). З Мадрыда паведамляюць, што іспанскі прэм'ер-міністр Партэла Вальядарэс, зрабіўшы заяву аб адстаўцы ўрада, указаў, што рэзультаты выбараў у картэсы (парламент) у асноўным ясны і азначаюць, што ўрад не карыстаецца давер'ем краіны.

* * *

ПАРЫЖ, 20 лютага. (БЕЛТА). Асанья (лідэр «рэспубліканскай левай») стварыў урад, у склад якога ўвайшлі 9 міністраў—членаў «рэспубліканскай левай», тры міністры—члены партыі «рэспубліканскі саюз» і адзін непартыйны. («Рэспубліканская левая» і «рэспубліканскі саюз» удзельнічалі ў парламенцкіх выбарах, як партыі народнага фронта).

* * *

ПАРЫЖ, 20 лютага. (БЕЛТА). Новы іспанскі прэм'ер Асанья заявіў:

«Усе рэспубліканскія муніцыпалітэты (органы самакіраўніцтва), выбраныя 12 красавіка 1931 года, будуць адноўлены. У Мадрыдзе мы таксама будзем мець народны муніцыпалітэт. Неадкладна мы прадпрымем другія меры для ажыццяўлення праграмы народнага фронта. Як толькі парламент адкрыецца, урад патрэбуе амністыі».

Забастоўкі і дэманстрацыі па ўсёй краіне

ПАРЫЖ, 20 лютага. Па вестках з Іспаніі, у краіне прадаўжае панаваць найвялікшае хваляванне.

Адно з асноўных патрабаванняў народных мас — неадкладнае правядзенне ў жыццё ўсеагульнай амністыі палітычным зняволеным. Пад гэтымі лозунгамі ў радзе гарадоў адбываюцца маніфестацыі, якія л та падаўляюцца жандармерыяй.

За апошнія дні, пасля выбараў, было забіта па ўсёй краіне 10 чалавек і паранена звыш ста.

З Сарагосы паведамляюць, што там пачалася ўсеагульная стачка. Бастуючыя патрабуюць неадкладнай амністыі. Каля 20 тысяч рабочых арганізавалі дэманстрацыю. На чале дэманстрантаў ішлі з выбраных у парламент дэпутаты народнага фронта. Паліцыя сустрэла дэманстрантаў агнём, забіўшы аднаго чалавека і параніўшы 6. Стачка ахапіла ўсе гарадскія прадпрыемствы. Тэрмінова прысланыя войскі занялі ўвесь горад і ўстанавілі кулямёты ў розных частках Сарагосы.

У радзе гарадоў адбываюцца турэмныя бунты палітычных зняволеных. У Хіхоне палітычныя зняволеныя падпалілі турму і разброілі некалькіх турэмшчыкаў.

Крывавыя сутычкі дэманстрантаў з жандармерыяй

ПАРЫЖ, 21 лютага. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Іспаніі, у Барселоне адбылася вялікая дэманстрацыя народнага фронта з патрабаваннем амністыі. Пад канец дэманстрацыі адна з калон, праходзіўшая міма прэфектуры, была рассеяна жандарамі. Каля 10 дэманстрантаў ранена, у тым ліку 4 цяжка.

У Мурсіі таксама адбылася дэманстрацыя народнага фронта. Натоўп пранік у будынак, займаемы католіка-фашысцкай партыяй «Аксіон папулар» (лідэрам якой з'яўляецца Хіль Роблес), разбіў мэблю і прабаваў таксама падпаліць друкарню выдаваемай у Мурсіі фашысцкай газеты «Аксіон папулар». У Мурсіі абвешчана асаднае становішча. Асаднае становішча таксама абвешчана ў Алікантэ, дзе натоўп разграміў памяшканне «Аксіон папулар» і падпаліў друкарню газеты і манастыр у горадзе. Натоўп прабаваў падпаліць і другі манастыр, але быў рассеян паліцыяй.

Заява французскага прэм'ера Саро ў палаце дэпутатаў

ПАРЫЖ, 21 лютага. (БЕЛТА). Агенцтва Гавас паведамляе: «Выступаючы ў палаце дэпутатаў, французскі прэм'ер-міністр Саро выказаў усеагульнае абурэнне актам насілля фашыстаў супроць Леона Блюма. Саро ўказаў, што напад з'явіўся рэзультатам доўгай кампаніі фашысцкай лігі «Аксіон франсез». У гэтых умовах, паводле слоў Саро, «дазвол дэманстрацыі народнага фронта быў неабходным, каб пазбегнуць цяжкіх інцыдэнтаў». Саро адзначыў, што ў дэманстрацыі, якая прахадзіла ў поўным спакоі, ён бачыць прабуджэнне рэспубліканскіх сіл. У часе пасяджэння палаты некалькі правых дэпутатаў у сваіх выступленнях абвінавачвалі Саро ў адсутнасці аб'ектыўнасці».

Палата выказала давер'е ўраду 381 голасам супроць 151. Учарайшая прамова Эрыо ў палаце дэпутатаў аб франка-савецкім дагаворы зрабіла велізарнейшае ўражанне нават у правых колах. Увесь друк адзначае пераканаўчасць яго довадаў, знайшоўшых жывы водгук у палаце.

УСЕСАЮЗНЫ КОНКУРС СОВЕТАЎ

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Саюза ССР пастанавіў правесці ў 1936 г. усесаюзны конкурс-спаборніцтва гарадскіх і сельскіх советаў па наступных галінах соцыялістычнага будаўніцтва:

а) у **лютым — лістападзе** ўсесаюзны конкурс советаў на высокі ўраджай;

б) у **сакавіку—снежні** ўсесаюзны конкурс на лепшы сельсовет па развіццю соцыялістычнай жывёлагадоўлі ў калгасах, соўгасах, а таксама ў гаспадарках калгаснікаў;

в) у **красавіку — лістападзе** ўсесаюзны конкурс сельскіх советаў на лепшую арганізацыю работы па культурна-бытавому абслугоўванню калгаснага сяла (будаўніцтва школ, іх рамонт, узорнае ўтрыманне, своечасовая падрыхтоўка да 1936—37 навучальнага года, выкананне пастаноў партыі і ўрада аб ліквідацыі няграматнасці і малаграматнасці, узорна пастаўленая работа хатчытальнень, бібліятэк, культурна пастаўленая работа сельсовета і добрабыт сяла);

г) у **красавіку — снежні** ўсесаюзны конкурс горсоветаў і советаў рабочых пасёлкаў па аднаўленню і захаванню жыллёвага фонду і добрабыту.

Советы, заняўшыя першыя месцы ў раённым конкурсе, вылучаюцца на абласны ці краявы конкурс. Советы, заняўшыя першыя месцы ў краявым ці абласным конкурсе, вылучаюцца для ўдзелу ў рэспубліканскім конкурсе.

Ва ўсесаюзным конкурсе прымаюць ўдзел советы, вылучаныя цэнтральнымі выканаўчымі камітэтамі саюзных рэспублік.

Ад вылучаемых на прэміраванне советаў патрабуюцца, апрача выдатнага выканання паказальнікаў па адпаведнаму галіноваму конкурсу, добрыя паказальнікі па ўсіх астатніх галінах работы.

Для кіраўніцтва конкурсамі пры ЦВК Саюза ССР створана цэнтральная конкурсная камісія пад старшынствам тав. **Уншліхта І. С.** у складзе тт. Ежова Н. І., Хацкевіча А. І., Кісялёва А. С., Кубяка Н. А., Аболіна А. К., Котлера С. О., Казлова Н. К., Туманава П. В., Новікава Н. Ф., Якаўлева Я. А. Цыалько Ф. А., Крупскай Н. К., Бальяна, прадстаўнікоў ЦК ВЛКСМ, рэдакцый «Правды» і «Известий ЦИК СССР и ВЦИК».

Для прэміравання лепшых гарадскіх і сельскіх советаў, іх старшынь і актывістаў, якія працуюць у секцыях і дэпутацкіх групах, асігнавана па каштарысу ЦВК Саюза ССР 400 тысяч рублёў.

Помнік выдатнаму рэволюцыянеру А. Цулукідзе

КУТАІС, 20 лютага. (БЕЛТА). У Кутаісе будзе ўстаноўлен помнік выдатнаму рэволюцыянеру, аднаму з арганізатараў большэвіцкага падполля ў Закаўказзі — **А. Цулукідзе.** Уступіўшы ў 1895 годзе ў арганізацыю «Месаме-дасі» ён актыўна змагаўся супроць большасці арганізацыі, якая стаяла на апартуністычных пазіцыях.

У 1898 годзе ён быў адным з прадстаўнікоў рэволюцыйнай марксісцкай групы, створанай унутры «Месаме-дасі», у якую ўваходзілі таварышы Сталін і Кецхавелі. Цулукідзе з'яўляецца аўтарам раду марксісцкіх прац.

Цулукідзе памёр у 1905 годзе (ва ўзросце 29 год). Пахаванне яго, на якім прысутнічала звыш 10 тысяч чалавек, ператварылася ў грандыёзную палітычную дэманстрацыю супроць самаўладства. На пахаванні з бліскучай прамовай, меўшай велізарнае рэволюцыянізуючае значэнне, выступіў таварыш **Сталін.**

НА МЕНСКІХ РАЁННЫХ ПАРТЫЙНЫХ КАНФЕРЭНЦЫЯХ

Сталінскі раён

Пасяджэнне канферэнцыі 20 лютага пачалося дакладам загадчыка аддзела культуры і прапаганды ленінізма оргбюро тав. Лушчыцкага.

Тав. Лушчыцкі даў падрабязную характарыстыку становішча прапагандысцкай работы па раёне. Асаблівую ўвагу ён звярачае на прапагандысцкія кадры.

Па дакладу разгарнуліся ажыўленыя спрэчкі. Усе выступаючыя гаварылі аб вялікім жаданні комуністаў вучыцца, глыбока вывучаць гісторыю партыі не толькі па падручніках, але і па творах **Леніна** і **Сталіна.** Вельмі дрэнна абстаіць справа з прапагандыстамі. Многія з іх, з прычыны нізкай тэарэтычнай падрыхтоўкі, не задавальняюць слухачоў школ і гурткоў.

Спатканы працяжнымі апладысментамі, з глыбокай палітычна насычанай прамовай выступіў сакратар Менскага гаркома КП(б)Б тав. **Рыскін.** Тав. **Рыскін** ставіць перад канферэнцыяй, як і перад усёй менскай партыйнай арганізацыяй, рад важнейшых задач, якія выцякаюць з праверкі партыйных дакументаў.

Аўтарытэт нашай партыі, — гаворыць тав. Рыскін, — надзвычай вырас. Пад кіраўніцтвам таварыша **Сталіна** наша партыя стала як ніколі моцнай і згуртаванай. Мы маем велізарнейшыя поспехі. Але ўсё гэта недастаткова таму, што надзвычай узраслі запатрабаванні, задачы, якія стаяць перад партыяй. Нам цяпер трэба кіраваць канкрэтна і такімі галінамі работ, як культура, навука, тэхніка, кіраваць так, як мы кіруем пасеўнай кампаніяй, уборачнай і загатоўкамі. А для таго, каб кіраваць канкрэтна такімі галінамі работы, нам, комуністам, трэба самім узняць свой культурны, палітычны ўзровень. А для гэтага прыдзецца многа папрацаваць.

Пасля выбараў райкома і рэвізійнай камісіі канферэнцыя закончыла сваю работу.

* * *

Арганізацыйны пленум Сталінскага райкома КП(б)Б выбраў сакратаром райкома тав. **Літвіна.** Намеснікам сакратара райкома выбрана тав. **Дзяткова.**

Кагановіцкі раён

На ранішнім пасяджэнні 20 лютага канферэнцыя заслухала даклад аб становішчы партыйнай прапаганды і агітацыі. Дакладчык т. Чавускі галоўную ўвагу звярнуў на якасць прапагандысцкіх кадраў. Палітычны ўзровень большасці прапагандыстаў зусім нізкі. Праведзеная райкомам праверка ведаў асобных прапагандыстаў паказала, што многа з іх не ведае гісторыі барацьбы нашай партыі з трацкізмам, зусім дрэнна разбіраецца ў пытаннях бягучай палітыкі. Часта прапагандысты не ведаюць жыцця завода, слухачоў. Не ўвязваюць вывучэнне гісторыі з сучаснасцю. Партыйныя камітэты яшчэ не аказваюць належнай дапамогі агітатарам.

Выступаўшыя ў спрэчках дэлегаты крытыкавалі недахопы пастаноўкі партыйнай прапаганды і агітацыі.

У рабоце канферэнцыі прынялі ўдзел спатканыя працяжнымі апладысментамі тт. Галадзед, Чарвякоў і Готфрыд.

Канферэнцыя прыняла разгорнутую пастанову па дакладу сакратара оргбюро т. Варончанка і па дакладу т. Чавускага аб партыйнай прапагандзе і агітацыі.

Выбран склад пленума райкома і рэвізійная камісія. Членамі пленума выбран сакратар ЦК КП(б)Б тав. **Гікало,** сакратар ЦК КП(б)Б т. **Валковіч,** старшыня СНК БССР т. **Галадзед,** старшыня ЦВК СССР і ЦВК БССР тав. **Чарвякоў,** нарком фінансаў БССР т. **Кудзелька,** сакратар менскага райкома КП(б)Б т. **Хадасевіч,** сакратар оргбюро КП(б)Б па Кагановіцкаму раёну т. **Варончанка** і намеснік сакратара оргбюро тав. **Пятрухін.**

Пад воклічы «Ўра любімаму **Сталіну!**», «Ура жалезнаму наркому т. **Кагановічу!**» канферэнцыя выбірае таварыша **Сталіна** і тав. **Кагановіча** ганаровымі членамі пленума.

* * *

Арганізацыйны пленум райкома выбраў сакратарам Кагановіцкага райкома КП(б)Б т. **Варончанка,** намеснікам сакратара райкома т. **Пятрухіна.**

Варашылаўскі раён

20 лютага на канферэнцыі ішлі спрэчкі па дакладу тав. Кавалёва аб дзейнасці оргбюро райкома. Усяго выступіў 31 чалавек.

Асноўным пытаннем, вакол якога разгарнуліся спрэчкі — вынікі праверкі партыйных дакументаў і далейшыя задачы партыйных арганізацый у сувязі з падрыхтоўкай да абмену партыйных дакументаў і аднаўленнем прыёму ў партыю.

Асаблівую ўвагу выступаўшыя ў спрэчках звярнулі на работу інструктароў оргбюро, якія слаба звязаны з прадпрыемствамі.

Канферэнцыю віталі — дэлегацыі Кагановіцкай раённай партыйнай канферэнцыі, байцоў Н-скай часці і Аб'яднанай беларускай ваеннай школы імя М. І. Калініна. Канферэнцыя горача віталa прадстаўнікоў Чырвонай арміі.

У гэты-ж дзень канферэнцыя заслухала заключнае слова тав. **Кавалёва,** які асабліва падкрэсліў задачы, звязаныя з падрыхтоўкай да абмену партыйных дакументаў.

* * *

Учора ранішняе пасяджэнне канферэнцыі пачалося з даклада тав. Перачынскага аб становішчы прапаганды і агітацыі па раёну. Па дакладах разгарнуліся ажыўленыя спрэчкі.

У спрэчках выступіў, спатканы працяжнымі апладысментамі, сакратар Менгаркома КП(б)Б т. **Хадасевіч.** У сваёй яркай і глыбока-змястоўнай прамове тав. **Хадасевіч** падкрэсліў недахопы ў рабоце па падрыхтоўцы да абмену партдакументаў. Асобна тав. **Хадасевіч** спыніўся на задачах па паляпшэнню работы комсамола і па разгортванню прапагандысцкай работы.

На вячэрнім пасяджэнні пасля зацвярджэння рэзалюцыі па дакладах тт. **Кавалёва** і **Перачынскага,** канферэнцыя выбрала пленум у складзе 38 членаў і 5 кандыдатаў. Членамі пленума аднагалосна выбраны тт. **Гікало, Валковіч, Чыжова, Кавалёў, Перачынскі** і інш.

* * *

Арганізацыйны пленум райкома выбраў сакратаром РК КП(б)Б тав. **Кавалёва,** намеснікам тав. **Перачынскага.**

САКРАТАРЫ РАЁННЫХ КАМІТЭТАЎ КП(б)Б г. МЕНСКА

Тав. ЛІТВІН
Сакратар Сталінскага райкома

Тав. ВАРОНЧАНКА
Сакратар Кагановіцкага райкома

Тав. КАВАЛЁЎ
Сакратар Варашылаўскага райкома

Курсанты і камандзіры АБВШ на прыёме ў кіраўнікоў ЦК КП(б)Б, СНК і ЦВК БССР

Учора ў зале пасяджэнняў Соўнаркома БССР прадстаўнікі каманднa-палітычнага, настаўніцкага і курсанцкага састава Аб'яднанай беларускай вайсковай школы ў сувязі з яе 15-гадовым юбілеем былі прыняты сакратаром ЦК КП(б)Б тав. **Валковічам,** старшынёй Соўнаркома БССР тав. **Галадзедам,** старшынёй ЦВК БССР і СССР тав. **Чарвяковым.** На прыёме таксама прысутнічалі намеснікі старшыні СНК БССР тт. **Саак'ян і Любовіч,** нарком фінансаў БССР тав. **Кудзелька,** сакратар ЦВК БССР тав. **Ляўкоў** і старшыня ЦСПСБ тав. **Кавальчук.**

Камандзіры і курсанты АБВШ сустрэлі кіраўнікоў КП(б)Б і ўрада БССР бурнымі апладысментамі. Пасля рапарту начальніка школы комбрыга тав. **Алёхіна** выступілі памочнік начальніка вучэбнага аддзела па пяхоце капітан тав. Юхнавец, капітан тав. Рыбінскі, старшы лейтэнант тав. Чэрноў, стаханаўцы-курсанты тав. Кругляніца і тав. Крывой, настаўнік тав. Клышко і служачы школы тав. **Юшчык.**

Вітаючы ад імя ЦК КП(б)Б і ўрада БССР лепшых прадстаўнікоў школы з 15-гадовым юбілеем, тав. Галадзед паставіў перад школай рад задач у галіне баявой і палітычнай вучобы. Ён паведаміў, што ўрад БССР рашыў узнагарадзіць рад камандзіраў і курсантаў школы.

Сакратар ЦВК БССР тав. **Ляўкоў** агаласіў пастанову ЦВК і СНК БССР аб узнагародзе лепшых камандзіраў, настаўнікаў і курсантаў школы.

Начальнік школы тав. Алёхін узнагароджан граматай ЦВК БССР і залатым гадзіннікам. Граматамі і каштоўнымі падарункамі ўзнагароджаны камандзіры тт. Рыбінскі, Чарноў, Забалоцкі і курсанты Кругляніца і Крывой. Каштоўнымі падарункамі ўзнагароджаны пампаліт тав. Цёмкін, камандзіры Юхнавец і Гусеў, курсанты Ізволаў, Чудакоў, Зайцаў, Хадзько і інш. Усяго ўзнагароджана 22 чал.

Тав. **Чарвякоў** уручыў падарункі ўзнагароджаным. З адказным словам выступіў пампаліт школы тав. **Цёмкін.**

УСЕБЕЛАРУСКІ СТАХАНАЎСКІ ДВУХДЭКАДНІК

ВЫНІКІ ПЕРШАГА ДНЯ

З 20 лютага па БССР праводзіцца стаханаўскі двухдэкаднік па лесавывазках і лесараспрацоўках. Учора супрацоўнік «Звязды» гутарыў па тэлефону з дырэктарамі раду леспрамгасаў аб выніках першага дня двухдэкадніка.

Дырэктар Рэчыцкага леспрамгаса тав. **Калмановіч** паведаміў наступнае: райком партыі мабілізаваў 60 чалавек партактыва, якія выехалі ў калгасы і сельсоветы для арганізацыі двухдэкадніка. Многа старшынь сельсоветаў і калгасаў выехалі непасрэдна на лесаўчасткі.

На Бабіцкім механізаваным участку адноўлена ледзяная дарога. Тут працуюць 6 трактараў. Атрыманыя 10 аўтамашын пушчаны ў эксплаатацыю.

Рагачоўскі райком КП(б)Б і райвыканком, як паведаміў нам дырэктар леспрамгаса тав. Ціханаў, мабілізаваў на лесазагатоўкі 30 комуністаў. 20 лютага пытанне аб правядзенні двухдэкадніка абгаварвалася на раённым партыйным сходзе. 20 лютага, у першы дзень двухдэкадніка, па Рагачоўскаму раёну вывезена 2.000 кубаметраў драўніны замест 2800 па плану. Адстаюць прымацаваныя да леспрамгаса сельсоветы Кіраўскага, Жлобінскага і Журавіцкага раёнаў.

Асіпавіцкі леспрамгас павінен на працягу двухдэкадніка вывозіць у сярэднім па 9.000 кубаметраў драўніны ў дзень. Аднак у першы дзень вывезена ўсяго 4,5 тыс. кубаметраў. Прадукцыйнасць возчыкаў выключна нізкая.

Трактарная база вывезла ў першы дзень толькі 570 кубаметраў лесу замест 1.800 па плану. Аўтабаза выканала дзеннае заданне на 70 проц. Начальнік базы Бурганскі дрэнна арганізаваў работу, не забяспечыў своечасовую нагрузку аўтамашын.

Барысаўскі леспрамгас вывез 20 лютага ўсяго 4,5 тыс. кубаметраў (план 12 тысяч). З-за неахайнага дагляду вышлі са строю два трактары. Працуючыя трактары вывозяць усяго па 18—20 кубаметраў за рэйс.

ЧЫГУНАЧНІКІ СТАЛІНСКАЙ ДАРОГІ—ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ

Наш родны і любімы таварыш СТАЛІН!

Цяжка нам перадаць табе, дарагі Іосіф Вісарыёнавіч, усю паўнату пачуццяў, перажытых намі ў той радасны і незабыўны дзень, калі мы атрымалі вестку аб перайменаванні нашай дарогі ў Сталінскую.

Нарэшце збылася наша заветная мара, збылося тое, за што мы так упарта змагаліся. З нашай дарогі — гэтай гіганцкай стальной магістралі, якая абслугоўвае грузаабарот першай вугольна-металургічнай базы, знята ганебнае кляймо праклятага мінулага, змыта пастыдная клічка распуснай царыцы. «Екацерына» — пабіта.

Пачуццё незвычайнай гордасці і шчасця напаўняе нашы сэрцы ад усведамлення таго, што мы ўдастоіліся самага высокага гонару, самай вялікай узнагароды — насіць

імя лепшага саратніка і геніяльнага прадаўжальніка справы Леніна,

імя зодчага нашай грандыёзнай соцыялістычнай будоўлі і вялікага машыніста лакаматыва рэвалюцыі, які на вялікіх хуткасцях вядзе поезд нашай рэвалюцыі ад перамогі да перамогі,

імя таго, хто, стоячы каля руля пролетарскай рэвалюцыі, умее саграваць цеплынёй свайго вялікага сэрца нас, транспартнікаў, і ўсіх працоўных нашай неабдымнай радзімы.

Цяпер, калі з нашай дарогі змыта ганебнае кляймо праклятага царызма і шляхаводнай зоркай ззяе вялікае імя Сталіна, міжволі хочацца азірнуцца назад, успомніць увесь пройдзены намі шлях барацьбы і расказаць табе, як мы білі «Екацерыну» і адваявалі ганаровае права называцца тваім вялікім імем.

Адказваючы патрэбнасцям развіваючагася капіталізма, царскі ўрад поўвека таму назад пабудаваў чыгунку, якая злучае багацці вугольнага Данбаса і жалезарудная Крывярожжа. Тады-ж і назвалі дарогу імем царыцы Екацерыны, у царстванне якой быў «далучан» да Расіі Новарасійскі край.

Будавалася яна на касцях «вызваленага» ад зямлі, зруйнаваўшагася сялянства, палівалася потам, крывёй і горкімі слязамі. Капіталістам і шматлікім зубрам памешчыкам Новаросіі яна адкрыла шлях да нажывы, прыбыткаў, памнажаючы гора, галечу, жабрацтва рабочых і сялян.

І думаем мы, быццам пра нашу старую «Екацерыну» склаў свае гнеўныя радкі паэт Некрасаў:

«Прямо дороженька: насыпи узкие,
Столбики, рельсы, мосты.
А по бокам-то все косточки русские...
Сколько их!.. знаешь ли ты?
...Мы надрывались под зноем, под холодом
С вечно согнутой спиной.
Жили в землянках, боролися с голодом,
мерзли и мокли, болели цынгой».

Усё было. Жылі ў зямлянках, мерзлі і моклі, хварэлі цынгой. Паміралі.

«Екацерына» душыла і рабавала нас, выціскаючы апошнія сокі. Нянавісць наша да гэтай назвы зарадзілася даўно, бо для нас яна ўвасабляла ўвесь лад памешчыкаў і капіталістаў. І даўно ўжо, у гады змрочнага царызма і капіталістычнай эксплаатацыі, узнялі мы сцяг барацьбы супроць «Екацерыны».

Адказваючы на заклік большэвікоў, нашы рабочыя змагаліся супроць «Екацерыны» ў 1905 годзе. Наладжвалі забастоўкі, палітычныя дэманстрацыі. Многія з нас памятаюць слаўныя дні 1905 года, калі рабочыя-чыгуначнікі Днепрапетроўска, Далгінцава, Запарожжа змагаліся на барыкадах, кіруемыя сынамі рабочага класа, старэйшымі членамі большэвіцкай партыі тт. Шаўчэнка, Калядзінскім, Гладкім, якія і зараз знаходзяцца ў нашых радах.

Білі мы «Екацерыну» ў кастрычніку 1917 года на барыкадах Чэчэлеўкі, на вуліцах Екацерынаслава, выбіваючы часовы ўрад, эсэраў і меншавікоў, заваёўваючы ўладу большэвіцкім советам.

Білі мы «Екацерыну» і ў гады грамадзянскай вайны, адпраўляючы лепшых сваіх сыноў у рады Чырвонай гвардыі, на бронепаязды Чырвонай арміі, адбіваючы полчышчы дзянікінцаў, врангелеўцаў, белапалякаў, петлюраў і махноўцаў.

Білі мы «Екацерыну» і ў гады, калі яна прабавала браць нас за горла каасцістай рукой голаду і руйнавання. Балюча і цяжка было бачыць нам застыўшыя ў бяздзейнасці варштаты і дэпо, пушчаныя пад адкос лакаматывы, разбітыя ў трэскі вагоны. Вайна і руйнаванне кінулі на «могілкі» 60 проц. усіх паравозаў дарогі, 54 проц. таварных і 70 проц. пасажырскіх вагонаў, 282 масты былі разбураны.

У беспарадку і мітусні рухаліся тады абадраныя, патрапаныя цягнікі, грузаабарот быў нікчэмны, заядалі мяшочнікі.

Але, кіруемы партыяй, згуртаваўшыся вакол ея ленінскага ЦК, рабочы клас перамог гэтыя труднасці і аднавіў разбураную прамысловасць і транспарт. Краіна набралася сіл і гіганцкімі крокамі рушыла наперад па шляху рэканструкцыі, па шляху генеральнай лініі, на якую жорстка нападалі справа і «злева» ворагі партыі.

Ты, дастойны пераемнік вялікага Леніна, беззаветна верачы ў нашу магутнасць і сілу, сакрушаючы ворагаў і іх агентуру ў партыі, указаў нам адзіны шлях перамог — шлях індустрыялізацыі краіны і калектывізацыі сельскай гаспадаркі. Трыумфальны рух соцыялізма пад тваім геніяльным вадзіцельствам у першай пяцігодцы паставіў перад транспартам ва ўпор задачу — максімальна задаволіць велізарныя запросы, прад'яўляемыя да яго гіганцкі растучай прамысловасцю і бурна развіваючайся калектыўнай сельскай гаспадаркай.

Калі транспарт у цэлым у гэты час быў самай адсталай галіной народнай гаспадаркі, то Екацерынінская дарога ў выніку дрэннай работы апынулася на самым апошнім месцы ў сетцы чыгунак Совецкага Саюза. Дарога тармазіла далейшы рух наперад бурна растучай паўднёвай металургіі і ідучых угору Данбаса і Крыварожжа. Рудныя двары заводаў працавалі пад мяцёлку, многія домны «ліхаманіла», эстакады руднікоў і шахт былі завалены неадгружанымі вугалем і рудой. Мы не спраўляліся з перавозкамі калгаснага хлеба, не задавольвалі патрэб растучага тавараабароту.

Тады ў верасні 1933 года Цэнтральны Камітэт партыі ў сваім рашэнні аб рабоце Курскай і Екацерынінскай чыгунак даў рэзка адмоўную ацэнку работы дарогі, адзначыўшы ганебны зрыў плана перавозак па рашаючых грузах для металургіі, фармальна бюракратычны падыход да рэалізацыі рашэнняў ЦК і Соўнаркома аб транспарце, і паставіў перад намі баявую задачу — ліквідаваць ганебнае адставанне дарогі і вывесці яе з прарыву.

Вось тады імянна і зарадзілася ў нас істотная мысль—зрабіць сцягам барацьбы за ліквідацыю адставання дарогі, за вывад яе ў лік лепшых, перадавых дарог Совецкага Саюза — права назвацца тваім вялікім і родным для нас імем.

Дабіць «Екацерыну», заваяваць дарозе ганаровае імя Сталіна — пад гэтым лозунгам пачалі мы барацьбу за рэалізацыю рашэння ЦК за перадавую, вартую вялікага імя дарогу. Пад гэтым лозунгам мы атрымалі ў 1934 годзе першую перамогу, выканаўшы ўпершыню, пасля многіх гадоў адставання, гадавы план пагрузкі і грузаабароту.

Але «Екацерына» была яшчэ не дабіта.

Засмечанасць радоў чыгуначнікаў класава-варожымі элементамі, расхлябанасць, коснасць, бюракратызм, і «прэдзельшчына», якія глыбока ўеліся ў сістэму работы транспарту, не давалі нам магчымасці па-баявому і да канца выканаць указанні партыі і ўрада аб ліквідацыі адставання транспарту.

З болем у душы перажывалі мы адставанне транспарту ад агульнага бурнага ўздыму народнай гаспадаркі. Але нам не хапала арганізаванасці, большэвіцкай напорыстасці, цвёрдага і ўмелага кіраўніцтва, зладжанай работы асобных частак нашага вялікага канвеера. «Прэдзельшчыкі» закрывалі шлях да большэвіцкіх хуткасцей, тармазілі рух транспарту наперад.

І вось ты, таварыш Сталін, праяўляючы заўсёды найвялікшыя клопаты аб транспарце, паслаў нам свайго бліжэйшага саратніка Лазара Майсеевіча Кагановіча. З яго прыходам, як і на ўсім транспарце, мы на дарозе пачалі працаваць па-іншаму. Пад яго кіраўніцтвам мы вымелі з транспарту бюракратычную нечысць, якая абвалаквала ліпкім павуціннем кіраўнічыя апараты дарог і служб. Была ўшчэнт разбіта ілжэнавуковая тэорыя «прэдзелу» і адкрыт шлях для сапраўдных большэвіцкіх тэмпаў выканання тваіх указанняў аб ліквідацыі адставання транспарту.

Пачаўшы працаваць па-новаму, мы пранікліся пачуццём гордасці за даручаную нам справу, пачуццём патрыятызму грамадзян вялікай чыгуначнай дзяржавы. Адсюль і сотні ўзораў геразму, самаадданых подвігаў.

Пачын Алексея Стаханава, Петра Крываноса быстра падхапляецца ў нас на дарозе, высунуўшай такіх вядомых зараз усёй краіне людзей, як машыніст Омельянаў, дыспетчэр Закорка, саставіцель Кожухар, аўтаматчык Андрыянаў і інш. З напружанай увагай сачылі мы за ўсесаюзнай нарадай стаханаўцаў прамысловасці і транспарту.

Абяцанне, данае табе на гэтай нарадзе ад імя ўсіх нас начальнікам дарогі тав. Білікам, — грузіць зімой не менш 9.000 вагонаў у суткі, тваё пытанне начальніку спаборнічаючай з намі Данецкай дарогі: «Екацерынінцы хочуць вас перакрыць, што вы на гэта скажаце?», рэпліка Лазара Майсеевіча Кагановіча аб тым, што трэба пабіць «Екацерыну», — усё гэта з новай сілай запаліла ў нас жаданне дабіць, нарэшце, «Екацерыну» і заваяваць права назвацца такім дарагім імем. З яшчэ большай энергіяй мы ўзяліся за работу. 8 снежня мы датэрмінова выканалі гадавы план перавозак і грузаабароту, стварылі на зіму небывалыя запасы сыравіны для прамысловасці, палепшылі ўсе паказчыкі работы дарогі і вывелі яе на перадавое месца.

І вось цяпер збылася наша доўгачаканая заўсёдная мара. Радасная вестка аб перайменаванні дарогі маланкай пранеслася па ўсіх станцыях, участках, пасёлках, будках, па ўсёй дарозе. Магутнай крыніцай забіў новы небывалы прыліў энергіі і энтузіязму. Ніколі яшчэ ні мы, ні нашы жонкі і дзеці не перажывалі такіх шчаслівых і незабыўных мінут.

Вось, напрыклад, што гаварыў дыспетчэр станцыі Сталіно тав. Лысенка:

«Аб перайменаванні дарогі я даведаўся на дзяжурстве. Я адчуў нейкую асаблівую бадзёрасць і жыццерадаснасць. Выходжу да машыніста поезда і гавару яму, што мы цяпер ужо Сталінская дарога. Ён усміхнуўся і радасна сказаў свайму памочніку: «Ваня, адкрый на вялікі клапан, цяпер павядзем поезд па-сталінску».

Малодшы стрэлачнік Шчэрбакоў так расказвае аб гэтай падзеі:

«Даведаўшыся аб перайменаванні, я не чуў пад сабою ног. Я пабег на стрэлачны пост, мне крыкнулі: «Наша дарога стала Сталінскай». Крыкнулі мы «ўра», і я пабег далей паведаміць таварышам гэту радасную вестку».

Лепшы сігналіст станцыі Днепрапетроўск Прытула гаворыць:

«Ніколі я гэтай ночы не забуду; мне хацелася спяваць, танцаваць. Я за ўсё сваё жыццё не перажываў такой радасці, якую перажываю з учарайшай ночы. Друг мой, стрэлачнік Булах, гаворыць мне: «Прытула, я цябе ніколі не бачыў такім вясёлым, як сёння». А шчаслівы я тым, што ў гэту ноч мы канчаткова дабілі «Екацерыну» і атрымалі імя вялікага Сталіна».

Стаханаўскімі рэкордамі, стаханаўскімі ўчасткамі, стаханаўскімі зменамі, суткамі і пяцідзёнкамі мы адказалі на прысваенне нашай дарозе вялікага імя.

Машыністы Сталінскай дарогі адказалі на перайменаванне павелічэннем вагі паяздоў і тэхнічных хуткасцей. 22 студзеня наш лепшы машыніст-ордэнаносец тав. Омельянаў правёў састаў у 5.000 тон з тэхнічнай хуткасцю ў 50 кілометраў. Следам за ім машыніст дэпо Узел тав. Фокін устанавіў усесаюзны рэкорд, правёўшы на ўчастку Паўлаград—Узел састаў вагой у 9.180 тон. Машыніст дэпо Валнаваха тав. Дырман, даведаўшыся ў дарозе аб перайменаванні чыгункі, правёў састаў з хуткасцю 60 клм. у гадзіну. Машыністы дэпо Постышэва зараз, як правіла, водзяць цяжка важачыя саставы.

Эксплаатацыйнікі, імкнучыся ліквідаваць сваё адставанне, таксама даюць новыя рэкорды. На станцыі Ясінаватая поезд у ліку 65 вагонаў быў распушчан з горкі за 7,5 мінуты, а поезд ў ліку 60 вагонаў—за 6,5 мінуты. Стаханаўская змена дзяжурнага па станцыі Узел тав. Раманава 7 студзеня дала небывалы рэкорд. Пры заданні сфармаваць 12 паяздоў змена сфармавала 23 паязды, адправіўшы ўсе паязды па раскладу. Прастой транзітных вагонаў з перапрацоўкай знізіўся да 3,8 гадзіны пры норме 8,5. Такімі-ж рэкордамі адказваюць на перайменаванне дарогі вагоннікі і пуцейцы. Наш лепшы аўтаматчык Андрыянаў у дзень перайменавання дарогі адрамантаваў за змену 41 паветраразмеркавальнік, выканаўшы норму на 1.370 проц. Хутка ён перакрыў гэты рэкорд, даўшы 72 паветраразмеркавальнікі, а яго зменшчык Каталічэнка 77 паветраразмеркавальнікаў. 6 студзеня рамонтная калона Ясінавіцкай дыстанцыі шляху змяніла 2,6 кілометра рэек без закрыцця перагону, выканаўшы норму на 1300 проц. У Далгінцэўскім будучастку ў стаханаўскую пяцідзёнку пасля перайменавання дарогі дыстанцыя па жылбудаўніцтву выканала план на 200—250 проц.

Перайменаванне дарогі дало магутны штуршок для рэалізацыі твайго, таварыш Сталін, лозунга аб разгортванні стаханаўскага руху «ушыр і ўглыб». Растуць стаханаўскія станцыі, дэпо, вагонныя ўчасткі, дыстанцыі шляху. На перайменаванне дарогі амаль усе станцыі, участкі, аддзяленні адказалі арганізацыяй стаханаўскіх сутак, пяцідзёнак, дэкад. Упершыню такія рашаючыя аддзяленні дарогі, як Днепрапетроўскае і Ясінавацкае, перавыконваюць план не толькі па пагрузцы, але і па абароту вагонаў. Ніколі дарога ў цэлым не працавала на такім высокім узроўні, як зараз, пасля перайменавання яе ў Сталінскую.

За першыя-ж дваццаць пяць дзён работы пасля перайменавання мы грузілі ў сярэднім 9.282 вагоны штосутачна пры плане 8.634.

У 1913 годзе, у самы росквіт свайго існавання, царская Екацерынінская, уключаўшая ў сябе тады большую частку і цяперашняй Данецкай дарогі, грузіла 5.423 вагоны. «Прэдзельшчыкі» бачылі верх дасканаласці ў пагрузцы 6.700 вагонаў, — мы-ж зараз грузім 9—9,5 тысячы вагонаў, а з вясны абяцаем пачаць грузіць не менш 10.000 вагонаў.

Наша перамога стала магчымай толькі таму, што мы кожны дзень і кожную гадзіну адчуваем тваё мудрае вадзіцельства, твае пастаянныя клопаты і дапамогу нам, чыгуначнікам, дарагі таварыш Сталін! Наша перамога стала магчымай таму, што намі кіруе майстар сталінскага стылю работы, наш жалезны нарком Лазар Майсеевіч Кагановіч.

У нашай перамозе вялікую ролю адыграла дапамога з боку тэрытарыяльных арганізацый і ў першую чаргу з боку партарганізацыі і працоўных галаўной Днепрапетроўскай вобласці, на тэрыторыі якой знаходзіцца наша дарога, і баявога кіраўніка большэвікоў Днепрапетроўшчыны тав. Хатаевіча.

Наша перамога стала магчымай таму, што мы жывём у самую шчаслівую эпоху, калі «жыць стала лепш, жыць стала весялей», калі работа спорыцца, калі праца стала справай славы, справай гонару, доблесці і геройства. Душа радуецца, калі ўспомніш, як далёка мы адышлі ад праклятых часоў памешчыцка-капіталістычнай «Кацерынкі», асуджаўшай нас на жабрацтва, голад, бяспраўе.

Але мы добра і цвёрда памятаем, што нельга супакойвацца на дасягнутых поспехах, што галоўнае ў нас яшчэ наперадзе. Мы добра сабе ўяўляем, што значыць насіць імя вялікага Сталіна.

Гэта значыць узорна выконваць твае гістарычныя ўказанні аб аўладанні тэхнікай, аб людзях, аб разгортванні стаханаўскага руху «ўшыр і ўглыб». Гэта значыць, як сказаў наш нарком тав. Кагановіч у сваім загадзе аб перайменаванні дарогі, — на сваім прыкладзе паказаць, што азначае ва ўмовах чыгуначнага транспарту працаваць па-сталінску.

Гэта значыць да канца выкрыць і разграміць усіх «прэдзельшчыкаў» і сабатажнікаў, якія прабуюць тармазіць пераможны стаханаўскі бег наперад.

Гэта значыць працаваць без аварый, спалучаючы ў свядомай чыгуначнай дысцыпліне ўзаемадзеянне частак так, каб наш канвеер працаваў бесперабойна, дакладна, як механізм гадзінніка.

Гэта значыць перамагчы труднасці зімы, арганізаваць рост хуткасцей, павялічыць фарсіроўку катла, не зніжаць у зімовых умовах вагі паяздоў, а, ускрываючы недавыкарыстаныя рэзервы, павялічваць яе.

Гэта значыць першымі ў Саюзеператварыць эксплаатацыю з адстаючага ўчастка ў перадавы фарпост, вырасціць новыя тысячы стаханаўцаў - эксплаатацыйнікаў, пашырыць метады дыспетчэра Закоркі на ўсіх эксплаатацыйнікаў.

Гэта значыць павялічыць камерцыйныя і тэхнічныя хуткасці, паскорыць абарот вагона, трымаць ва ўзорным становішчы паравозную, вагонную гаспадарку і шлях, пакончыць з саматужніцтвам у справе рамонту рухомага састава, узорна арганізаваць будаўніцтва і аздараўленне шляхавай гаспадаркі.

Гэта значыць нястомна павышаць свой культурны і тэхнічны ўзровень, аўладаць тэхнікай і выкарыстаць яе да дна, ускрываючы ўсё новыя і новыя рэзервы павелічэння прадукцыйнасці працы.

Гэта значыць поўнасцю ператварыць у жыццё твае гістарычныя ўказанні аб разгортванні стаханаўскага руху.

І, ведаючы ўсё гэта, мы абяцаем табе, наш дарагі і любімы таварыш Сталін, апраўдаць вялікі выпаўшы на нашу долю гонар, абяцаем на Сталінскай дарозе працаваць па-сталінску, зрабіць нашу дарогу ўзорнай магістраллю Совецкага Саюза і заняць адно з першых месц у тым прыгожым і велічным бегу наперад да комунізма, які ажыццяўляецца нашай магутнай краінай пад тваім мудрым, геніяльным вадзіцельствам.

Прымі-ж, дарагі таварыш Сталін, гарачае сардэчнае прывітанне ад стотысячнага калектыва работнікаў дарогі, якія з пачуццём найвялікшага гонару і радасці носяць тваё вялікае і слаўнае імя!

Няхай жыве наш жалезны нарком таварыш Кагановіч, які цвёрда вядзе наш транспарт па сталінскаму шляху да новых перамог!

Няхай жыве вялікі правадыр пролетарыята і працоўных мас усяго свету, наш родны і любімы Іосіф Вісарыёнавіч Сталін!

Пісьмо падпісана 100.000 рабочых, інжынераў, тэхнікаў і служачых Сталінскай чыгункі.

Канферэнцыя комсамола сталіцы

Тры дні прадаўжалася менская гарадская канферэнцыя ЛКСМБ. Канферэнцыя заслухала даклад сакратара ЦК ЛКСМБ тав. Аўгустайціса аб рабоце ЦК. Дэлегаты канферэнцыі ў сваіх выступленнях адзначылі вялікую работу, праведзеную ЦК ЛКСМБ па ачыстцы ЛКСМБ ад класава-варожых элементаў, згуртаванню комсамольскай арганізацыі Беларусі вакол большэвіцкай партыі, ажыццяўленню дырэктыў партыі.

Нелахопы ў рабоце ЦК ЛКСМБ адзначаліся па наступных трох галінах: недастаткова пастаўлена палітычнае выхаванне моладзі, абаронная работа і работа сярод студэнцкай моладзі.

Канферэнцыя прызнала палітычную лінію Цэнтральнага Камітэта ЛКСМБ правільнай і практычную работу здавальняючай.

Са справаздачным дакладам аб рабоце гаркома комсамола выступіў сакратар Менгаркома ЛКСМБ тав. Фадзееў. У спрэчках па справаздачы гаркома выступіла 26 чалавек.

Заключнае пасяджэнне менскай канферэнцыі комсамола вылілася ў дэманстрацыю адданасці нашай партыі Леніна—Сталіна. Канферэнцыя паслала прывітальную тэлеграму ад комсамольцаў Заходняй граніцы канферэнцыі комсамольцаў Далёка - Ўсходняга края.

У склад новага пленума гаркома выбрана 39 чалавек. У ліку выбраных сакратары гаркома партыі тт. **Рыскін, Хадасевіч**, сакратар ЦК ЛКСМБ тав. **Аўгустайціс**, ордэнаносцы-комсамольцы **тт. Досін, Бляхерава, Раброў** і **Салаўёў**, а таксама лепшыя стаханаўцы менскіх прадпрыемстваў. Канферэнцыя выбрала дэлегатаў на XI з'езд ЛКСМБ у складзе 127 чалавек. Першым кандыдатам на з'езд комсамола Беларусі выбран **Н. Ф. Гікало**, а таксама тт. **Валковіч, Галадзед, Чарвякоў, Убарэвіч, Леплеўскі**, сакратар ЦК ВЛКСМ **Косараў**, прадстаўнікі падшэфнага беларускаму комсамолу лінкора «Парыжская комуна» тт. **Пуга, Бакулін** і **Вайсман**, ордэнаносцы-комсамольцы **Досін, Бляхерава, Раброў, Салаўёў.**

У складзе дэлегацыі 16 лепшых стаханаўцаў-комсамольцаў, дзяўчат 31, 19 сакратароў камітэтаў буйнейшых комсамольскіх арганізацый Менска.

Пленум новага складу Менскага гаркома ЛКСМБ абраў першым сакратаром ГК ЛКСМБ тав. **Аўгустайціса**, другім **Фадзеева.** Бюро ГК ЛКСМБ выбрана ў наступным складзе: тт. **Аўгустайціс, Фадзееў, Хадасевіч** (сакратар ГК КП(б)Б), **Чучко А., Нехай М., Масарскі, Лапідус, Грабер, Анціпенка** і **Пахомаў.**

АБ НАЗНАЧЭННІ ТАВ. БУРАЧЭЎСКАГА П. П. НАРОДНЫМ КАМІСАРАМ АХОВЫ ЗДАРОЎЯ БССР

ПАСТАНОВА ПРЭЗІДЫУМА ЦЭНТРАЛЬНАГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТА БССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР пастанаўляе:

Назначыць тав. Бурачэўскага Паўла Паўлавіча народным камісарам аховы здароўя БССР.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР А. ЧАРВЯКОЎ.

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР М. ЛЯЎКОЎ.

20 лютага 1936 г.
г. Менск.

Тав. Бурачэўскі П. П.

АБ АСЛАБАНЕННІ Т. СЎРТА І. З. АД АБАВЯЗКАЎ НАРОДНАГА КАМІСАРА АХОВЫ ЗДАРОЎЯ БССР

ПАСТАНОВА ЦЭНТРАЛЬНАГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТА БССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР пастанаўляе:

У сувязі з пераходам т. **Сурта** Івана Захаравіча на іншую работу аслабаніць яго ад абавязкаў народнага камісара аховы здароўя БССР.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР А. ЧАРВЯКОЎ.

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР М. ЛЯЎКОЎ.

20 лютага 1936 г.
г. Менск.

Абмяркоўваюць праекты новых норм

БАБРУЙСК. (**Кар. «Звязды»**). У лесацэху № 1 бабруйскага лесакамбіната адбылася нарада адміністрацыйна-тэхнічнага персаналу цэха разам са стаханаўцамі па пытанню падрыхтоўкі для перагляду норм выпрацоўкі.

Па думцы нарады, новыя нормы распілоўкі драўніны на адну рама-змену павінны складаць: на лесарамы № 4—5—142 кубаметры, на рамы № 1—2 — 134 кубаметры, на рамы № 3 — 135 кубаметраў.

Прадукцыйнасць абсталявання павінна павысіцца на 45 проц., за кошт павелічэння абаротаў (на рамах № 4—5), павелічэння пасылак бярвенняў і ўшчыльнення рабочага дня.

П. ЧЫКУН.

ЯКУБ КОЛАС

ПАСЛЯ ПЛЕНУМА ССП

(УРАЖАННІ І ДУМКІ)

Я зноў у абстаноўцы свайго прывычнага распарадку жыцця. Але мне трудна адразу-ж узяцца за сваю штодзенную работу: у вачах, як жывыя, стаяць малюнкі, вобразы, сцэны нядаўніх дзён, абыклую плынь якіх так радасна і шумна ўсхваляваў жывы струмень дружнай сям'і народаў Совецкага Саюза, паслаўшых у сталіцу нашай Беларусі сваіх песняроў-баянаў. Яшчэ гучаць у вушах прамовы выступаўшых таварышоў. Хочацца яшчэ раз азірнуцца на гэтыя дні, мацней зафіксаваць іх у памяці, падвесці ім падрахункі, укласці ў нейкую сістэму, адзначыць іх найболей яркія моманты, адным словам хочацца перажыць іх яшчэ раз.

Я помню сваю першую паездку ў Маскву на пленум совецкіх пісьменнікаў. Будынак Комуністычнай акадэміі. Яркі, незабыўны даклад тав. Луначарскага. Я ўглядаўся ў твары пісьменнікаў, хачу знайсці сярод іх знаёмыя постаці. Але іх мала: некалькі рускіх, крыху болей украінцаў і амаль нікога з пісьменнікаў другіх народаў. Я адчуваю сябе адарваным ад гэтай масы незнаёмых людзей. Я слаба ведаў імёны і літаратуру народаў нашага Вялікага Саюза.

З таго часу прайшло якіх-небудзь тры гады. Але якая розніца, які вялікі крок наперад у руху нашай агульнай дружбы, узаемнага знаёмства і асабістай дружбы! Сёння на трыбуне пленума выступаюць рускія паэты, пісьменнікі. Яны гавораць аб літаратуры Грузіі, Арменіі, Башкірыі, Азербайджана, Казахстана, Украіны, Беларусі. Гавораць аб паасобных тварцах гэтых літаратур шырока і грунтоўна, з веданнем таго, аб чым гавораць. І як многа вырасла за гэтыя гады і сама літаратура Совецкага Саюза! У гэтым ярка аказалася дапамога совецкай рускай мастацкай літаратуры і яе прадстаўнікоў, якія шмат папрацавалі, пасылаючы на месца свае брыгады.

Калі яшчэ не так даўно гутаркі аб мастацкай літаратуры, аб паэзіі насілі не зусім акрэслены характар, то сёння яны набываюць характар жывой канкрэтнасці і арганічнай сувязі з вялікімі задачамі нашай сталінскай эпохі. Сёння гэта літаратура — агульная справа ўсёй совецкай краіны, справа дзесяткаў мільёнаў рабочых і калгаснікаў. Трэба было бачыць, з якою радасцю, цеплынёй і ўсхваляванасцю сустракалі дэлегатаў пленума нашы фабрыкі і заводы! Як чутка і ўважна прыслухоўваліся рабочыя да слоў пісьменнікаў і паэтаў! Якія трапныя наказы давалі яны майстрам мастацкага слова! На ўрачыстым адкрыцці пленума выступіў з вялікай прамовай тав. Н. М. Галадзед. Ясна, проста і грунтоўна гаворыць старшыня СНК БССР аб тым, чаго мы, літаратары, не зрабілі, або зрабілі мала і што нам трэба зрабіць у галіне нашай работы.

Калі я ўспамінаю дзелавую работу нашага пленума, перад маімі вачамі праходзяць цэлы рад жывых момантаў, яркіх сустрэч. Аб адной з такіх сустрэч мне хочацца расказаць.

На адным-з пасяджэнняў пленума пры ўваходзе ў залу мяне заняў высокі, стройны, волатаўскага складу светларусы чалавек гадоў пад трыццаць. Побач з ім стаяў яго таварыш, чарнявы і яшчэ болей высокі, хоць і не такі крэпкі на выгляд. Пазнаёміліся. Мае новыя знаёмыя — чорнагорцы. Я мімаволі ўспомніў даўнейшы падручнік па геаграфіі, дзе я калісь вычытаў, што чорнагорцы фізічна самы крэпкі народ у свеце. У асобе русага чорнагорца было жывое сведчанне і пацвярджэнне выказанай аўтарам падручніка мыслі. Я залюбаваўся постаццю і складам русага чорнагорца. Яго таварыш кіўнуў мне на мускулатуру рук свайго прыяцеля. Мускулы ў яго, як у Геркулеса. Я толькі паківаў галавою, а русы чорнагорац сказаў.

— Калі-б стукнуў фашысцкага жандара, то на нагах ён не ўстаяў-бы.

Для сумнення месца тут не было.

Русы чорнагорац — паэт Родуле Стыйенскі. Яго прозвішча прыгадала мне дасканалы верш, змешчаны ў «Известиях» ад 12 кастрычніка 1935 г. у перакладзе з сербскага Аркадзя Штэйнберга. Верш прысвечан Абісініі, на якую нагла напала фашысцкая Італія. Гэты верш надзвычай прыгожы, сведчыць аб вялікіх паэтычных здольнасцях Стыйенскага. Разгаварыліся. Паэт Стыйенскі расказаў коратка сваю біяграфію. Ён рэволюцыянер, большэвік. Актыўна змагаўся з фашызмам, стаяў на чале баявых атрадаў. Там, дома, ён быў засуджан да пакарання смерцю. Яму прышлося ўцякаць і пакінуць сваю радзіму, каб знайсці яе ў Совецкай Расіі. Рознымі дарогамі і ў розныя часы збеглі адтуль яшчэ чатыры члены яго сям'і, у тым ліку і дзве сястры, і цяпер яны жывуць у Маскве. Цэлы рад гадоў працуе Стыйенскі на партыйнай рабоце. Ён выдатны паэт, жывы, актыўны чалавек, уся дзейнасць яго накіравана на змаганне супроць фашызма за ажыццяўленне вялікіх прынцыпаў Леніна—Сталіна. І я падумаў — колькі праходзіць міма нас людзей, чыё жыццё мае багатую гісторыю, поўную цікавых падзей, і мы так мала ведаем пра іх!

Апошні пленум шмат даў нам у сэнсе збліжэння і яшчэ большага ўзаемнага пазнання літаратур брацкіх народаў Совецкага Саюза. А літаратура гэта цікавая, багатая. Яе трэба больш, як дагэтуль, перакладаць на мовы другіх народаў, яе трэба вывучаць, запазычаць прыёмы і практыку работы выдатных майстроў слова, крытычна засвойваць іх. Ад гэтага толькі выйграе многагранная совецкая мастацкая літаратура, адзіная ў сваёй накіраванасці і рознастайная па сваёй форме. Шмат цікавых выступленняў было па дакладу аб беларускай літаратуры, зробленаму тав. Клімковічам. Гэты даклад даў надзвычай багаты матэрыял. Астаецца толькі пашкадаваць, што ў ім не знайшла дастатковага адлюстравання яўрэйская совецкая літаратура, прадстаўленая беларускім атрадам яўрэйскіх пісьменнікаў. Удзельная вага яе такая значная, што аб ёй трэба было сказаць шмат болей. З вялікай цікавасцю слухалі дэлегаты пленума даклады аб паэзіі — рускай, украінскай, беларускай. Па гэтых дакладах разгарнулася шырокая дыскусія. Шмат было яркіх бліскучых выступленняў па дакладу аб паэзіі: выступленне Трэцякова, Бруно Ясенскага, Наіры Зар'яна, Стаўскага, Асеева, Веры Інбер, Пастарнака, Тіханава, [illegible] Алтаўзена, Сельвінскага, [illegible] і дзесяткі іншых. [illegible] ў кароткім нарысе [illegible] змест гэтых выступленняў. Трэба выдаць стэнаграфічную справаздачу работы пленума вялікім тыражом асобнаю кніжкаю: яна з цікавасцю і з карысцю будзе прачытана шырокімі масамі нашых совецкіх чытачоў.

Выступленне на пленуме сакратара ЦК партыі большэвікоў Беларусі тав. Н. Ф. Гікало ад пачатку да канца было прасякнута глыбокай эмацыянальнасцю, цеплынёй, пераконанасцю чалавека, для якога так блізкі і так дарагі інтарэсы Совецкай Беларусі, гісторыю якой ён дасканала ведае не толькі па дакументах прошлага, але і па людзях, што тварылі і твораць гэту гісторыю, па тых падзеях, што адбываліся на яе тэрыторыі. Аб новых людзях, аб героях працы сёнешняга дня ён гаварыў з пафасам сапраўднага паэта і даваў гатовыя паэтычныя вобразы. Ён нарысаваў аўдыторыі цэлую галерэю новых людзей, энтузіястаў вялікай справы соцыялізма. Яго прамова — гэта гімн сёнешняму дню вялікага творчага ўздыму працоўных мас, новаму чалавеку, народжанаму нашай гераічнай эпохай, і яе ўвасабленню, мудраму Сталіну. Слухаючы прамову тав. Гікало, я думаў аб тым, якую вялікую перавагу ён мае над намі, пісьменнікамі, у гэтым веданні новых людзей, якія не знайшлі яшчэ свайго глыбокага адлюстравання ў нашых мастацкіх творах. Я зноў успомніў свае думкі аб тым, што мы, паэты і пісьменнікі, слаба звязаны з жыццём людзей, [illegible] адбываюцца вялікія працэсы, [illegible] якіх адмірае псіхалогія чалавека буржуазнага грамадства і нараджаецца новы чалавек, свабодны чалавек бясkласавага грамадства.

У заключэнне мне хочацца падкрэсліць той факт, што III пленум ССП з'яўляецца дэманстрацыяй дружбы і ўзаемнага разумення брацкіх літаратур народаў Совецкага Саюза. Няхай-жа і ў далейшым жыве, развіваецца, мацнее гэта сталінская дружба народаў магутнага Совецкага Саюза і гэта ўзаемная наша сувязь і наша вялікая агульная справа!

РАЁННЫ ЦЭНТР ЧАШНІКІ

(ПІСЬМО СЛУЖАЧАГА)

Многія раённыя цэнтры нашай рэспублікі сталі сапраўды цэнтрамі культуры на вёсцы. Гэтага, на жаль, нельга сказаць пра Чашнікі.

Добрае двухпавярховае памяшканне дома соцкультуры з-за адсутнасці апалу і асвятлення пустуе. Бібліятэка і гурткі спынілі сваю работу.

Перастала працаваць і гукавое кіно. Электрастанцыя (дырэктар Грамакоўскі) усю зіму рамантуецца.

Надворны выгляд мястэчка ніяк не нагадвае, што тут змяшчаюцца раённыя ўстановы: ні адной шыльды нідзе не відаць, і прыехаўшаму чалавеку цяжка адразу знайсці патрэбную яму ўстанову. Мала таго, ён часам па няведанню трапляе ў непрыемнае становішча, бо ў Чашніках па пляцы Волі ёсць кіёск з двухбаковай шыльдай: «Газетна - паштовы кіёск». І вось, калі прыехаўшы захоча купіць газету, то яго пытаюць:

— Вам якую — свежую ці салёную?

— ?!

— Колькі кілограмаў?

Аказваецца, што пад гэтай шыльдай гандлююць рыбай.

РУХАВЕЦ.

КАЛІ-Ж ПРАВЯДУЦЬ РАДЫЁКРОПКУ?

(ПІСЬМО СТАХАНАЎЦА)

У час кастрычніцкіх урачыстасцей мяне, як стаханаўца, швейная фабрыка «Сцяг індустрыялізацыі» (Віцебск) прэміравала радыёкропкай. За абсталяванне кропкі фабрыка ўнесла радыёвузлу адпаведную суму грошай. Але мінула ўжо больш трох месяцаў, а радыё так і не правялі.

ЛІСТМАНГОФ.

ПА КУЛЬТУРНЫХ УСТАНОВАХ ВЁСКІ

У калгасе «Чырвоны май» (Крычаўскі раён) пабудован вялікі клуб. Але ніякай работы ў ім не праводзіцца, бо памяшканне не асветлена. Праўленне калгаса не адпускае сродкаў для набыцця лямп.

ХРАМЕШКІН.

* * *

Няма памяшкання, дзе можна было-б разгарнуць масавую работу ў калгасе імя Калініна (Даўжанскі сельсовет, Клічаўскага раёна). Яшчэ ў мінулым годзе пабудавалі вялікі дом для клуба, ясляў і канцэлярыі калгаса, але і на сёнешні дзень гэты будынак заняты пад ільновалакном.

МАРОЗ, ШЭХ М., ШЭХ А., ПАДДУЙСКІ.

* * *

Клуб у саўгасе «Астравы» (Клічаўскі раён) удзень скарыстоўваецца пад школу, а ўвечары на ім заўсёды вісіць замок. Радыё не працуе.

Рабочыя не ведаюць дзе правесці вольны час. Нават пачытаць газету няма ніякай магчымасці, бо ўсе газеты, выпісаныя для клуба, трапляюць у рукі старшыні рабочкома т. Шпака. У яго-ж у габінеце раскіданы абы дзе бібліятэчныя кніжкі.

БУКАТЫ.

ПРАВЯДЗЕМ УСЕБЕЛАРУСКУЮ «ДЭКАДУ ВЫДАТНАЙ ФІНАНСАВАЙ РАБОТЫ»!

УСІМ ЗАГАДЧЫКАМ АКРФА, РАЙФА І ГАРФА

Перадавы па фінансавай рабоце Бібікаўскі сельсовет, Мазырскага раёна, па прыкладу выдатнікаў фінансавай работы Азова-Чорнаморскага края, абвясціў з 25 лютага па 5 сакавіка «дэкаднік выдатнай фінансавай работы».

Адабраючы гэту ініцыятыву, абавязваю ўсіх загадчыкаў акруговых, гарадскіх і раённых фінансавых аддзелаў уключыцца і правесці з 25 лютага па 5 сакавіка «дэкаднік выдатнай фінансавай работы».

Канкрэтныя задачы дэкадніка наступныя:

Забяспечыць паступленне не менш 75 проц. налічанага сельскага культзбору.

Поўнасцю ліквідаваць выпадкі парушэння правіл прыёму грошай, устаноўленых пастановай СНК СССР ад 3 жніўня 1935 г., — прыём грошай рознымі ўпаўнаважанымі, без устаноўленых квітанцый і т. д.

Ліквідаваць усю нядоімку па сельскагаспадарчаму падатку, самаабкладанню і страхоўцы. Павялічыць прыліў укладаў у ашчадкасы, асабліва на вёсцы.

Узорна паставіць фінансавы ўлік і справаздачнасць у сельсоветах.

Разглядзець усе скаргі на няправільнае дзеянне фінансавага апарату, паступіўшыя як у райфінаддзел, так і ў сельсоветы.

Забяспечыць поўнае пагашэнне калгаснікамі праведзенай падпіскі на пазыку.

Сіламі рэвізійных камісій сельсоветаў правесці паўсямесна квартальныя дакументальныя і месячныя касавыя рэвізіі сельсоветаў.

Удакладніць кантрольныя лічбы мясцовых бюджэтаў і запвярджэнне іх праводзіць згодна пастановы СНК СССР ад 3 жніўня 1935 года.

Забяспечыць беззнядоімачнае паступленне чарговых плацяжоў па дзярждаходах.

На выкананне гэтых задач мабілізаваць увесь фінансавы актыў.

Інфарміруйце аб ходзе дэкадніка.

Народны камісар фінансаў БССР
І. КУДЗЕЛЬКА.

ВЫКЛІК ВЫДАТНІКАЎ ФІНАНСАВАЙ РАБОТЫ БІБІКАЎСКАГА СЕЛЬСОВЕТА

Выдатнікі фінансавай работы Бібікаўскага сельсовета, Мазырскага раёна, звярнуліся да ўсіх сельсоветаў, фінансавых секцый дэпутацкіх груп, камітэтаў садзейнасці дзяржкрэдыту, да ўсяго фінансавага актыва Мазыршчыны з наступным зваротам:

«Мы, выдатнікі фінансавай работы перадавога ў Мазырскім раёне Бібікаўскага сельсовета, які на працягу трох год з квартала ў квартал перавыконвае свае фінансавыя планы, падтрымліваем ініцыятыву перадавых выдатнікаў фінорганаў Азова-Чорнаморскага края аб правядзенні «дэкадніка выдатнай фінансавай работы». Абвяшчаем дэкаднік па сельсовету з 25 лютага па 5 сакавіка.

Ставім перад сабой наступныя канкрэтныя задачы:

Забяспечыць поўнае паступленне за час дэкады плацяжоў па культзбору. Праверыць правільнасць налічэння культзбору з тым, каб не дапусціць ні адной памылкі.

Так паставіць абслугоўванне, каб не было ні аднаго пазыкатрымальніка, у якога-б не былі правераны аблігацыі.

Дабіцца выдатнай пастаноўкі ўліку ў сельсовеце.

Арганізаваць работу з фінансавым актывам так, каб кожны член фінсекцыі, камсода, дэпутацкай групы выконваў поўную работу».

ПАРУШАНЫ 15 ПУНКТ СТАТУТА

ДУБРОЎНА. (Спец. кар. «Звязды»). Другая брыгада калгаса «Чырвонае Пабярэжжа», Мардашэўскага сельсовета, па праву з'яўляецца перадавою. Летась яна лепш справілася з усімі работамі. Сельскагаспадарчы год брыгада закончыла таксама паспяхова. Ураджай атрыманы вышэй сярэдняга ў калгасе. Кожны гектар замацаванага за ёю ўчастка жыта даў 9 цэнтнераў, пшаніцы 9 цэнтнераў, аўса і ячменю па 11 цэнтнераў і ільну 2,7 цэнтнера. Асобныя ўчасткі ільну далі звыш 4 цэнтнераў.

Але брыгадзір Сцяпан Юрчанка не задаволен парадкам размеркавання ўраджаю ў яго калгасе. Справа ў тым, што першая брыгада (брыгадзір Якаў Шышакаў) атрымала з гектара толькі 7 цэнтнераў жыта, 7,5 цэнтнера ячменю і аўса, 2,2 цэнтнера ільновалакна. Ураджай бульбы ў брыгадзе Шышакова таксама быў значна ніжэйшы. Пры размеркаванні-ж прыбыткаў праўленне не зрабіла дадатковага налічэння працадзён брыгадзе тав. Юрчанкі. Усе прыбыткі размеркаваны паміж брыгадамі без ўліку іх работы, па прынцыпу ўраўнілаўкі.

Па статуту праўленне абавязана налічыць лепшай брыгадзе, якая дабілася большага ўраджаю, да 10 процантаў працадзён, выдатным ударнікам у брыгадзе — да 15 процантаў, а брыгадзіру — да 20 проц. працадзён. Горшай-жа брыгадзе, якая сабрала ўраджай ніжэй сярэдняга ў калгасе, праўленне на аснове статута абавязана зніжаць прыбытак да 10 процантаў усяго ліку выпрацаваных імі працадзён.

Старшыня праўлення тав. Запрагайлаў тлумачыць парушэнне 15 пункту статута сельскагаспадарчай арцелі тым, што не было куды асобна па брыгадах складаць ураджай. Пры ўборцы і абмалоце абедзве брыгады складалі ўраджай разам.

Між тым, камісія па ўраджайнасці правільна вызначыла ўраджай кожнай брыгады. Да таго-ж у другой брыгадзе быў зроблен кантрольны абмалот.

Пры размеркаванні ўраджаю ў калгасе яшчэ дапушчаны грубыя парушэнні статута. З атрыманых даходаў грашыма арцель павінна размеркаваць на працадні не менш 80 процантаў. У мінулым годзе грашовы даход калгаса складаў 30,5 тысячы рублёў, а на працадні размеркавана толькі 9.499 рублёў.

Такое становішча ў радзе калгасаў раёна. Ёсць многа выпадкаў, калі паспяховасць брыгады вызначаюць не па сабранаму ўраджаю, а як брыгада спраўлялася з сяўбой, уборкай, малацьбой.

А. ЛОСЬ.

У чаканні вестак

МАЗЫР. (Кар. «Звязды»). Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі «Шырокая ніва», Каменскага сельсовета, на Мазыршчыне, пабаявому ўзяліся за ажыццяўленне лозунга таварыша Сталіна — дабіцца за бліжэйшыя 3—4 гады 7—8 мільярдаў пудоў зярна. Калгаснікі паставілі перад сабой задачу павялічыць базу ўгнаення. Для гэтага ў калгасе пабудавалі дзве кампосныя ямы.

Карыстаючыся цёплым надвор'ем і адсутнасцю снегу, калгаснікі зграбалі ў лесе перагніўшае лісце, хваёвую ігліцу, і ўсё гэта скідвалі ў ямы.

Калгаснікі падлічылі, што з двух ям яны атрымаюць больш 300 вазоў дадатковага ўгнаення.

Аднак, далёка не ўсе калгасы Мазырскага раёна выкарыстоўваюць гэтыя магчымасці. Кампосныя ямы ёсць толькі ў асобных калгасах. Торф, балотны мох, лісце, ігліца выкарыстоўваюцца на кампост у нязначнай колькасці.

Нават торф, якога ў 1935 годзе загатовілі 19.679 тон на ўгнаенне, не вывезен з балота. Не скарыстаўшы торфу мінулага года, многія калгасы не прыступілі да загатоўкі яго і ў гэтым годзе. Па плану ў гэтым годзе трэба загатовіць 46.000 тон, загатоўлена толькі 300 тон.

Работнікі раённага зямельнага аддзела ўсю віну ўскладваюць на старшынь і брыгадзіраў калгасаў.

Старшы аграном райзямаддзела тав. Бань абмежаваўся тым, што паслаў калгасам «адпаведную дырэктыву». А што на справе робіцца ў калгасах? Бань адказвае:

— Не ведаю, здаецца, што ніхто не выканаў мае дырэктывы, бо мне ніякіх вестак не паступіла.

Тое-ж самае можна пачуць і ад загадчыка райзямаддзела тав. Буякова. Даць калгасам «адпаведную дырэктыву» і назаўтра забыць аб ёй — адна з характэрных рыс работы мазырскага райзямаддзела.

Прайшло ўжо больш трох месяцаў, як райза разаслаў калгасам дырэктыву аб зборы попелу. Але і дагэтуль не пацікавіліся, як ідзе збор.

Райвыканком прапанаваў мазырскаму горсовету арганізаваць збор попелу ў горадзе. Горсовет, у сваю чаргу, даручыў гэта жакту. Апошні перадаручыў камендантам дамоў. І так дайшло да саміх жыхароў. Але попел не збіраецца. Ні райвыканком, ні горсовет, ні жакт, даючы «адпаведныя дырэктывы», не паклапаціліся паставіць у кожным двары скрыню, каб было куды ссыпаць попел. Яго пакуль што высыпаюць на сметнік.

Нямала вынеслі пастаноў, напісалі рэзалюцый аб павелічэнні ўгнаення, але ўсе яны пакуль што засталіся на паперы.

А. ФРАЛОЎ.

На ўчастку Кашанаур Ленінскага промысла Азнафты працуе першая жанчына, буравы майстар тав. М. Пагазбекава. У мінулым годзе яна скончыла факультэт бурэння Грозненскага нафтавага інстытута. На Кашанаурскім участку яна ўжо здала ў эксплаатацыю дзве буравых № 1005 і № 1012. Праходку апошняй буравой тав. Пагазбекава скончыла за 6 дзён, на 4 дні раней тэрміну з высокімі тэхнічнымі паказальнікамі. Замест нормы ў 2 градусы 30 мін. тав. Пагазбекава зменшыла крывізну да 15 мін. Уся праходка была закончана двума далоццямі інж. Вішнеўкіна замест 9 па норме.

НА ЗДЫМКУ: буравы майстар тав. Пагазбекава дае заданне вахце бурыльшчыка т. Рзаева Алі (стаіць справа). Злева: рабочыя Алі Гусейнаў і Шахбазаў Якуб. Фото Шэўцова (Саюзфото).

У КАЛГАСЕ ОРДЭНАНОСЦАЎ ТТ. БЛОЦКАГА І ЮХНЕВІЧА

МАЗЫР. (Кар. «Звязды»). Для сельскагаспадарчай арцелі імя Варашылава, Тураўскага раёна, у якой працуюць ордэнаносцы Міхаіл Блоцкі і Андрэй Юхневіч, вясна можа наступаць хоць заўтра. У прасторных засеках ляжыць каліва ў каліва адабранае на насенне зярно. Прыбітыя на засеках невялічкія дошчачкі з надпісамі паказваюць назву, колькасць, чыстату і ўсхожасць кожнай культуры. З гэтых дошчачак можна даведацца і аб плане патрэбнасці насення.

Недахвату ў насенні не паказвае ні адна дошчачка. Усхожасць зярна — 90—100 процантаў, засмечанасць не перавышае і 1 процанта.

Гатоў да вясны і сельскагаспадарчы інвентар. Пад паветкай стаяць адрамантаваныя вазы і плугі. Удоўж сцен расстаўлены жалезныя бораны «зіг-заг». Поўнасцю вывезен гной.

Стаханаўская пяцідзеўка, праведзеная ў калгасе, з'явілася завяршаючым турам усёй падрыхтоўчай работы да веснавой сяўбы. Ордэнаносец Юхневіч узначальваў звяно па вывазцы гною. Раней возчык без падсобнага рабочага вывозіў за дзень 6—7 вазоў гною, а ў часе стаханаўскай пяцідзеўкі тыя-ж возчыкі вывозілі па 21—24 вазы, выконваючы норму на 300—350 процантаў. Ордэнаносец Юхневіч кожны дзень стаханаўскай пяцідзеўкі паказваў узоры работы. За 9 рабочых гадзін ён вывозіў па 23—24 вазы гною.

Значна большую прадукцыйнасць працы паказалі калгаснікі і калгасніцы, якія працавалі ў часе стаханаўскай пяцідзеўкі па ачыстцы сенажаці ад хмызняку. Калгасніцы Гром Ліда, Юхневіч Малаха, Гурыновіч Оля і Рай Надзя ачышчалі кожны дзень 0,15—0,16 гектара сенажаці, выконваючы норму больш, чым на 500 процантаў.

СПРЭЧКІ ВА ФРАНЦУЗСКАЙ ПАЛАЦЕ ДЭПУТАТАЎ АБ РАТЫФІКАЦЫІ СОВЕЦКА-ФРАНЦУЗСКАГА ДАГАВОРУ

ВЫСТУПЛЕННЕ ЭРЫО У АБАРОНУ ДАГАВОРУ

АНТЫСОВЕЦКАЕ ВЫСТУПЛЕННЕ РЭНЕГАТА ДОРЫО

ПАРЫЖ, 20 лютага. (БЕЛТА). На сёнешнім пасяджэнні палаты прадаўжаліся спрэчкі аб ратыфікацыі франка-совецкага дагавору аб узаемнай дапамозе.

Першым аратарам выступае Дорыо. Паяўленне рэнегата было спаткана пагарднымі воклічамі з многіх лавак палаты.

Дорыо выступіў з агіднейшай антысовецкай прамовай, у якой адкрыта абараняў германскі фашызм.

Дорыо пакідае трыбуну пад апладысменты сваіх новых прыяцеляў на крайніх правых лаўках палаты і пад воклічы пагарды на левых і крайніх левых лаўках.

Следам за тым на трыбуну падымаецца Эдуард Эрыо.

Эрыо заяўляе, што з гэтай трыбуны было зроблена мноства неабгрунтаваных і хлуслівых заяў. У прыватнасці, варожыя дагавору аратары прабавалі пераўменшыць магутнасць і значэнне Чырвонай арміі. Гэта армія,—гаворыць Эрыо, — налічвае 1.300 тыс. чалавек. Роўным чынам і ў галіне транспарту Совецкі Саюз значна прасунуўся наперад. Агульнавядомай з'яўляецца магутнасць совецкай авіяцыі. Тэхніка Чырвонай арміі выключна высокая, і з поўнай падставай буйнейшы французскі спецыяліст генерал Луазо, наведаўшы Совецкі Саюз, заявіў, што Чырвоная армія з'яўляецца адной з найбольш магутных армій у Еўропе.

Эрыо заяўляе, што пытанне аб прадастаўленні крэдытаў Совецкаму Саюзу ў суме 1 мільярда франкаў, па поваду якога антысовецкія колы паднялі многа шуму, было ўзнята па ініцыятыве французскіх прамыслоўцаў і няма нічога дзіўнага ў тым, што французскі ўрад прыняў меры для ажыццяўлення гэтага крэдыту.

Намякаючы на прапановы крэдытаў Совецкаму Саюзу з боку Германіі. Эрыо заяўляе, што калі крэдыты не будуць прадастаўлены Францыяй, то яны будуць прадастаўлены Германіяй, бо плацежаздольнасць Совецкага Саюза непахісная. Камерцыйны баланс Совецкага Саюза актыўны, і ў гэтай краіне ёсць шчаслівыя перспектывы для французскага гандлю і прамысловасці.

Эрыо пераходзіць далей да аналізу франка-совецкага дагавору. Ён указвае, што, наперакор ілжывым заявам праціўнікаў гэтага дагавору, сфера яго дзеяння пашыраецца толькі на Еўропу, прычым прадугледжваецца, што ён уступае ў дзеянні толькі ў выпадку нападу на ўласную тэрыторыю дагаворваючыхся бакоў. Апрача таго, гэты дагавор знаходзіцца ў поўнай згодзе са статутам Лігі нацый. Гэтыя два моманты ні ў якім выпадку нельга ні абвергнуць, ні аспрэчваць.

Эрыо заяўляе далей, што Совецкі Саюз з часу свайго ўступлення ў Лігу нацый вядзе палітыку, якая можа паслужыць прыкладам для іншых членаў Лігі. Перш за ўсё Совецкі Саюз аказаў дзейснае падтрыманне ідэі калектыўнай беспаснасці. Апрача таго, Совецкі Саюз аднадушна выступаў разам з Францыяй ва ўсіх спрэчных пытаннях у Лізе нацый: па пытанню аб Саары, аб югаслаўска-венгерскім канфлікце, па пытанню аб асуджэнні тэрарызма, аб узбраеннях Германіі і т. д.

Эрыо заклікае не забываць, што Францыя звязана дагаворамі з Румыніяй, Югаславіяй і Чэхаславакіяй. Ва ўсіх трох выпадках Францыя абавязалася аказаць дапамогу і апеку гэтым краінам. Чэхаславакія нядаўна падпісала дагавор з Совецкім Саюзам, прычым ён увойдзе ў дзеянне пасля таго, як франка-совецкі дагавор будзе ратыфікаван. Такім чынам франка-совецкі дагавор у значнай ступені аблягчае ярмо, ускладаемае на Францыю яе саюзамі.

На думку Эрыо, было-б няправільным і несправядлівым адштурхнуць дружбу народу, які цэніць мір больш, чым якое-небудзь іншае дабро. Эрыо думае, што Францыя менш чым якая-б там ні была краіна мае падставы варожа адносіцца да Совецкага Саюза, які змагаецца за сваю свабоду. Ён не сумняваецца, што праз некалькі год Совецкі Саюз стане найвялікшай дзяржавай свету.

Паколькі франка-совецкі пакт з'яўляецца строга абаронным, ён будзе галасаваць за гэты дакумент, які нікому не пагражае, які знаходзіцца ў поўнай адпаведнасці з лакарнскім дагаворам, спрыяе збліжэнню двух вялікіх народаў і дазволіць змагацца супроць усякай вайны. Прамова Эрыо неаднаразова прарывалася гарачымі апладысментамі. Канец яго прамовы выклікаў авацыю.

„ЭВР“ АБ ГЕРМАНСКІМ ПЛАНЕ У НАДЫХОДЗЯЧАЙ ВАЙНЕ

ПАРЫЖ, 19 лютага. (БЕЛТА). Вядомая журналістка Табуі ў газеце «Эвр» піша, што, на думку буйнейшых ваенных аўтарытэтаў розных краін, у Германіі выпрацаван канчатковы план ваенных дзеянняў: Германія без абвяшчэння вайны нападае адначасова на поўнач Галандыі і на поўдзень Чэхаславакіі. Японія адначасова пачынае вайну на Усходзе.

У Галандыю германцы ўступяць трыма калонамі: адна будзе ісці на Кале, другая—па абодвух берагах Рэйна, стараючыся аўладаць першай лініяй галандскай абароны. Задача трэцяй калоны матарызаваных войск будзе заключацца ў тым, каб адрэзаць паўднёвую Галандыю. План разлічан на тое, каб у 24 гадзіны заняць Галандыю і затым кінуцца на Бельгію, заняць парты Паўночнага мора з тым, каб ізаляваць Францыю ад Англіі не толькі з боку ўзбярэжжа, але і з дапамогай падводных лодак. Ваенныя пабудаванні ў дэмілітарызаванай зоне павінны затрымаць французскую армію і перашкодзіць ёй прыйсці на дапамогу яе саюзнікам.

Польскія арміі павінны злучыцца з германскімі для нападу на Чэхаславакію, з якой мяркуецца справіцца ў 10 дзён, пасля чаго, згодна германскага плана, арміі атрымліваюць магчымасць пранікнуць у Румынію і праз яе на Украіну.

У сувязі з планам германскага штаба, паводле слоў Табуі, паездка Герынга ў Польшчу непакоіць кіруючыя колы Парыжа і Лондана.

Вайна ў Абісініі

ЖОРСТКІЯ БАІ НА ПАЎНОЧНЫМ ФРОНЦЕ

РЫМ, 19 лютага. (БЕЛТА). У перададзенай агенцтвам Стэфані чарговай зводцы ўказваецца, што на паўночным фронце італьянская авіяцыя прадаўжае бамбардыраваць абісінскія часці, якія адступаюць на поўдзень. Войскі 3 корпуса, не сустракаючы супраціўлення, дасягнулі Газла на дарозе паміж Тэмбіенам і Сакота.

ЛОНДАН, 20 лютага. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Адыс-Абебы, на паўночным фронце італьянцы прадаўжаюць бамбардыраваць абісінцаў з горных 4-дзюймовых гармат. Гэта разглядаецца як падрыхтоўка да далейшага наступлення.

Арміям раса Каcса і раса Сейюма, якія ўсё яшчэ знаходзяцца ў Тэмбіене, спешна пасылаюцца падмацаванні.

Ал. МІРОНАЎ

У чужых шыротах

II. Англія

Лондан пачынаецца так: далёка ў моры, калі зусім яшчэ не відны нізкія, прыземістыя берагі, выкінута вежа плывучага маяка. Маяк гойдаецца на шэрых хвалях і на барту яго велізарнымі літарамі выстраіўся надпіс: «Лондан».

Адсюль да Темзы і далей па Темзе, міма нафтавага гарадка кампаніі Шэллі, міма выдатнай абсерваторыі Грынвіча, да заблытаных вузкіх і звілістых докаў, дзе ідзе разгрузка параходаў. Гэты шлях мы прайшлі за чатыры гадзіны.

На мосціку, кіруючы караблём, хадзіў лоцман і зрэдку загадваў камандзе, як весці карабль. Раніцою, калі жоўтае веснавое сонца неахвотна паднялося па шэраму небасхілу над докамі, над заснуўшымі параходамі, мы аддалі швартовы свайго карабля на адзеты гранітам англійскі бераг.

Мы прышлі ў Англію, прышлі ў Лондан.

У гэты дзень я наглядаў, як набіраюць рабочых для разгрузкі прыбыўшых з мора параходаў.

На вуліцы, ля брамаў докаў, было вельмі людна. Высокія, хударлявыя англічане стаялі невялікімі купкамі, сядзелі на панелі, павольна прахаджваліся ўдоўж высокага шэрага паркана, акружаючага док. Яны былі адзеты ў [illegible] брудны гальштук. У многіх пінжакі былі адзеты на голае цела.

Іх шмат было тут, ля брамаў дока, мабыць, чалавек шэсцьсот. Я прайшоў міма іх, накіроўваючыся да горада, як раптам ззаду пачуўся дзікі, нечалавечы роў многіх соцень глотак. На мінуту я нават замяшаўся, не разумеючы, што робіцца вакол мяне. Мяне штурхалі, прыціснулі да паркана. Міма нёсся суцэльны чалавечы паток. Людзі, толькі мінуту назад саплівыя, апатычныя марудлівыя, зараз беглі, трасучы нейкімі шэрымі лісткамі.

Чалавечы паток з усіх бакоў імкнуўся да сярэдзіны вуліцы, дзе стаяў шырокаплечы чалавек з чырвоным тварам у вуграх. Гэта быў галоўны форман, кіраўнік выгрузкі параходаў. Зараз яго шчыльна акружала жывая сцяна чалавечых цел. Людзі зліваліся ў кучу, і гэта куча хутка расла, нагадваючы мурашнік, або пчаліны рой. Над кучай людзей калыхаліся сотні рук, падымаючы шэрыя квадраты паперы.

Я ўзлез на чыгунную тумбу, каб бачыць усё. Я бачыў, як форман хутка хапаў шэрыя лісткі з рук адных, злобна адпіхаў рукі другіх, а трэціх штурхаў проста ў грудзі. «Выбірае, — падумаў я, — выбірае самых моцных». І раптам гэтак-жа нечакана, як і пачалася гэта дзікая сцэна, усё скончылася. Натоўп расплыўся на часткі, на чалавечыя фігуркі, на людскія раўчакі, якія пацяклі да парканаў і на панелі. Людзі ішлі потныя, узбуджаныя, расчырванелыя. Многія моцна лаяліся. Сотні няўдачнікаў беражна хавалі свае шэрыя карткі: ім не ўдалося сёння перадаць форману карткі і гэтым самым атрымаць работу.

Я доўга стаяў тут, назіраючы за форманам. Яго акружала невялікая купка—чалавек 60 шчаслівцаў, рабочыя карткі якіх былі зараз у форманскіх руках. Форман цяжка ўздыхаў, рукавом пінжака абціраючы потны лоб. Ён хутка пералічыў шэрыя лісткі, сунуў іх у кішэню і накіраваўся да варот дока. За ім, весела пераклікаючыся і ўсміхаючыся, пайшлі шчаслівцы, якія з гэтага часу мінімум на дзесяць дзён былі выратаваны ад голаду, ад галоднай смерці: яны ішлі разгружаць параход.

Праз пару дзён, у часе выгрузкі парахода, я разгаварыўся з хлапцом-грузчыкам, які раніцою павесіў у кутку пакгауза, дзе ён працаваў, невялікі квадрацік чырвонага сцяга. Хлапец не пабаяўся, што яго прагоняць з працы: ён выгружаў лес з совецкага парахода і ў адзнаку салідарнасці з намі падняў чырвоны сцяг над сваім участкам працы.

Наша гутарка ішла лёгка: кожны з нас працаваў на моры і ведаў інтэрнацыянальную мову маракоў—мешаніну ўсіх моваў абодвух паўшар'яў зямлі. Англійскі грузчык расказваў, што за 8—9 сутак (тэрмін выгрузкі парахода) ён зарабляе 96 шылінгаў. З іх 10 пойдуць на ўзнос у профсаюз «Трэд'юніён», без шэрай карткі якога не дастанеш працу, 30—на выплату доўгу, які накапіўся за перыяд ранейшага беспрацоўя, 5—на рамонт абутку, а на астатнія 45 шылінгаў прыдзецца жыць, мабыць, месяцаў два, пакуль зноў не падвернецца дзевяцідзенная работа.

Ён доўга расказваў аб сваім жыцці. Ён гаварыў, што начуе на лаўны ў парку («У лавачным катэджэ жыву», — горка жартаваў ён), бо няма грошай плаціць за кватэру. Ён расказваў пра старэйшага брата — інваліда вайны і токара высокай кваліфікацыі, у якога вайна адабрала лёгкія, а крызіс і беспрацоўе — сям'ю і жыццё.

— Двое дзяцей брата памёрлі ад голаду. Брату не было чым карміць іх. Ніхто не даваў працы сухотнаму токару Жонка пакінула яго і стала прастытуткай. Брат пачаў пухнуць ад голаду і нядаўна кінуўся ў Темзу...

...У нядзелю, на пенні-базары*) я ўбачыў жабрака. Я быў здзіўлен: англійскі-ж закон забараняе жабраваць на тэрыторыі брытанскага каралеўства. Але гэты жабрак не прызнаваў закону: ён стаяў на краі панелі, глухім голасам напяваючы знаёмую песню — паходную песню англійскіх салдат:

Ўзыдзі хутчэй, маёй айчыны зорка,
Далёкі край замучыў сэрца мне.
Што, брат, рабіць, бяду жыцця салдата
Не утапіць ў віне».

Ён зноў і зноў манатонна і аднастайна паўтараў словы гэтай песні, пранесеныя салдатамі яго вялікасці караля Велікабрытаніі скрозь усе моры і сухазем'і.

Ён тупа глядзеў прама перад сабой, адтапырваючы абрубкі абодвух рук, адрэзаных вышэй локцяў. На грудзях яго на зялёным шнуры вісеў белы фанерны ліст, па якому чорнымі змеямі літараў распаўзліся поўныя ганьбы словы:

«Я—інвалід, салдат караля.
Дапамажыце мне, паны добрыя».

Міма яго праносіліся аўтамабілі, спяшаючыся ішлі пешаходы. У маленькую металічную скрыначку, падвешаную над плакатам, зрэдку падалі пенсы. Тады ён выказваў словы падзякі, і зноў, як аўтамат, запяваў песню англійскіх салдат, ледзь варушачы абрубкамі рук.

Палісмены паскорвалі крок, праходзячы міма яго: яны адварочваліся, стараючыся не бачыць жабрака. І адзіныя, хто з зайздрасцю пазіраў на бязрукага, былі такія-ж жабракі, але, на жаль для іх, меўшыя рукі і ногі: яны, каб легалізаваць сваё жабрацтва, прымушаны для віду займацца продажам запалак, канвертаў і інш. дробяззю, і толькі непрыкметна, пацiху жабраваць. Тое, што дазволена бязрукаму салдату караля, недаступна здаровым жабракам.

...Днём, недалёка ад каралеўскага палаца, я ўбачыў мастака. Усё вакол было шэрым: шэры пахмуры дзень, шэрыя сцены дамоў, шэрыя вуліцы і панелі. Шэра-сівай была галава чалавека, у пашарпаным касцюме, схіліўшагася над панеллю.

Яго акружаў натоўп густы як заpaслі англійскіх газонаў.

У цэнтры натоўпу, пад схіліўшымся чалавекам, я ўбачыў груды жывых, яркіх чырвоных, зялёных, сініх і жоўтых кветак, россып сакавітых фруктаў. На мінуту я адчуваў змешаны пах чайнай ружы, бананаў і званочкаў. Але гэта толькі на мінуту. На панелі быў малюнак, але выкананы так мастацкі, з такім майстэрствам вялікага таланта, што і кветкі і фрукты здаваліся жывымі, а блакітны фон, па якому раскінула іх чулая рука мастака, — асколкам бяздоннага паўднёвага неба, упаўшага на шэрую лонданскую панель.

Перада мною была мастацкі выкананая карціна, па якой праз хвіліну прайшла брудная нага палісмена, разагнаўшага натоўп лонданскіх зявак. Беспрацоўны мастак сабраў свае крэйды і ціха, ссутуліўшыся, пайшоў удоўж панелі ў зялёны і пануры парк.

...Праз два дні мы пакінулі Лондан. Мы ішлі на поўнач, у другую краіну — Галандыю, дзе павінны былі ўзяць новы груз для нашага парахода. Ніхто не шкадаваў: карціны беспрацоўя, голаду сотань людзей не знікалі з памяці совецкіх маракоў, і кожны з нас радаваўся таму, што англійская зямля засталася далёка за кармой совецкага парахода.

*) Пенні-базар — дзяшовы базар.

ПЕРАВАРОТ У ПАРАГВАІ

ПАД КІРАЎНІЦТВАМ «НАЦЫЯНАЛЬНАГА ФРОНТА»

НЬЮ-ЮРК, 18 лютага. (ТАСС). Як паведамляе агенцтва Асошыэйтэд прэс, палкоўнік Франко ў гутарцы з прадстаўнікамі друку заявіў, што звяржэнне ўрада ў Парагваі адбылося пад кіраўніцтвам «нацыянальнага фронта».

ПРАГРАМА НОВАГА ПАРАГВАЙСКАГА ЎРАДА

НЬЮ-ЮРК, 20 лютага. (БЕЛТА). Пост часовага прэзідэнта Парагвая заняў палкоўнік Франко, які стварыў новы ўрад. Франко распарадзіўся аднавіць работу банкаў і гандлёвых прадпрыемстваў, забараніў павышэнне цэн і назначыў камітэт для кантролю над цэнамі.

У апублікаванай заяве Франко ўказвае, што ён стаіць за размеркаванне зямлі сярод сялян, абкладанне буйных землеўласнікаў, устанаўленне мінімума зарплаты, увядзенне 8-гадзіннага дня, за абарону дробных вытворцаў і за ўрадавую дапамогу інвалідам. Ва ўрадавых колах указваюць, што будзе забяспечана свабода слова і іншыя дэмакратычныя свабоды.

***

Парагвай (Паўднёвая Амерыка) займае тэрыторыю ў 457,7 тыс. кв. кілометраў і мае насельніцтва, прыкладна, у 900 тысяч чал. Парагвай — аграрная краіна. Звыш 70 проц. насельніцтва звязана з сельскай гаспадаркай, у якой захаваліся рэзка выражаныя астаткі прыгонніцтва і поўфеадальных адносін. Прамысловасці, калі не лічыць рамесніцтваў, амаль не існуе.

«Нацыянальны фронт», што кіраваў паўстаннем, апіраецца на асацыяцыю былых франтавікоў (яе старшынёй з'яўляецца палкоўнік Франко), якая налічвае 40 тыс. былых салдат, на асноўныя часці арміі, на студэнцкую федэрацыю, на значныя слаі сялян, рабочых і інтэлігенцыі.

Нездавальненне дыктатарскім кіраваннем прэзідэнта Айялы, які сваёй палітыкай давёў краіну да поўнай разрухі, пры адначасовым узбагачэнні спекулянтаў, клікі буйных землеўласнікаў і ваенных, цесна звязаных з англійскімі і амерыканскімі імперыялістамі, пануючымі ў Парагваі, — такія асноўныя прычыны паўстання.

Кандыдатура палкоўніка Франко ў кіраўнікі ўрада была спаткана спачувальна ў краіне, галоўным чынам з прычыны яго дэмакратычнай праграмы і яго цеснай сувязі з былымі франтавікамі.

Нядаўна Айяла выслаў Франко ў Аргентыну, як «комуніста», і арыштаваў многіх кіраўнікоў апазіцыйнага і студэнцкага руху. Гэта паскорыла, відавочна, ход падзей.

ПРЫЕЗД ГЕРЫНГА Ў ПОЛЬШЧУ

ВАРШАВА, 20 лютага. Германскі міністр авіяцыі Герынг прыбыў у Варшаву для ўдзелу ў паляванні Белавежскай пушчы. На вакзале ў Варшаве Герынга сустракалі прадстаўнікі германскага пасольства, жонка міністра замежных спраў Бека, граф Лубянскі, граф Патоцкі і рад іншых польскіх палітычных дзеячоў.

ЛОНДАН, 19 лютага. Варшаўскі карэспандэнт «Дэйль мейль» указвае, што пытанне аб калоніях будзе галоўнай тэмай перагавораў паміж Герынгам і Бекам.

Варшаўскі карэспандэнт «Дэйлі тэлеграф» указвае, што па атрыманых ім вестках, у «паляванні» будуць удзельнічаць афіцэры генеральнага штаба.

ВАРШАВА, 20 лютага. (БЕЛТА). Як паведамляе польскае агенцтва, германскі міністр авіяцыі Герынг, які знаходзіцца ў Польшчы, паехаў учора на паляванне з Варшавы ў Белавежскую пушчу. У паляванні прыме ўдзел рад відных дзяржаўных дзеячоў.

Забарона нацыянал-соцыялістычных арганізацый у Швейцарыі

ВЕНА, 19 лютага. (БЕЛТА). З Берна (сталіца Швейцарыі) паведамляюць, што швейцарскі ўрад вынес рашэнне аб недапушчэнні ў далейшым у якой-бы там ні было форме дзейнасці нацыянал-соцыялісцкіх арганізацый ў Швейцарыі. Гэта пастанова прынята пад націскам антыфашысцкага руху. Базельская газета «Форвертс» паведамляе, што правыя буржуазныя колы і фашысцкі друк разгортваюць адначасова кампанію за забарону швейцарскай компартыі.

***

ПРАГА, 19 лютага. (БЕЛТА). Мерапрыемствы швейцарскага ўрада супроць нямецкіх фашысцкіх арганізацый узбудзілі ў Чэхаславакіі вялікую цікавасць.

Газета «Прагер прэсе» ў паведамленні з Берліна падкрэслівае, што ў германскіх урадавых колах лічацца не толькі з магчымасцю поўнага роспуску нямецкіх фашысцкіх арганізацый і высылкі іх актыўных дзеячоў, але галоўным чынам апасаюцца таго, што прыкладу Швейцарыі могуць паследаваць іншыя дзяржавы.

БЕРЛІН, 20 лютага. (БЕЛТА). Германскі пасланнік у Берне перадаў швейцарскаму ўраду ноту з рашучым пратэстам супроць забароны швейцарскім урадам арганізацый германскіх фашыстаў у Швейцарыі. Нота заканчваецца заявай, што Германія чакае, што ўрад адменіць сваё рашэнне.

***

ВЕНА, 20 лютага. (БЕЛТА). Швейцарскае тэлеграфнае агенцтва, адказваючы на рэзкую кампанію германскага друку на поваду рашэння швейцарскага ўрада, заяўляе, што гэта рашэнне прынята пасля сур'ёзнага абмеркавання і ўхваляецца ўсім швейцарскім народам. Гэта рашэнне, паводле слоў агенцтва, не носіць варожага характару ў адносінах да Германіі, а азначае толькі недапушчэнне ўмяшання ва ўнутраныя справы Швейцарыі з боку германскай фашысцкай партыі.

У радзе месц Швейцарыі адбываюцца масавыя сходы рабочых і працоўных, якія ўхваляюць меры ўрада супроць германскіх фашысцкіх арганізацый.

За добрую пастаноўку фізкультурнай работы фізкультурнікі калгаса імя Косарэва, Жлобінскага раёна, атрымалі прэмію ВСФК СССР — 10 тыс. руб. на будаўніцтва калгаснага стадыёна.

НА ЗДЫМКУ лепшыя фізкультурнікі, комсамольцы калгаса (справа налева): тт. Маня Шараева, Фрося Андрухова, Павел Марозаў. Фото Белдзяржкінохронікі.

ВЫСТАЎКА ДА ГАДАВІНЫ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Усебеларускі цэнтральны гістарычны музей у Менску адкрыў вялікую выстаўку — «Чырвоная армія ў выяўленчым мастацтве». Выстаўка прысвечана гадавіне слаўнай Чырвонай арміі. На ёй прадстаўлены 264 фрагменты найбольш каштоўных карцін совецкіх мастакоў. За 4 дні выстаўку наведала каля 500 чалавек. Такая-ж выстаўка адкрыта ў корпусе педінстытута Універсітэцкага гарадка. (БЕЛТА).

ЭКСКУРСІЯ СТАХАНАЎЦАЎ МТС

Саюз рабочых МТС арганізуе экскурсію для дзесяці лепшых стаханаўцаў МТС і МТМ БССР. У ліку экскурсантаў брыгадзір Копыльскай МТС т. Зоня Рачок, механік МТС т. Фалей, а таксама стаханаўцы Дзяржынскай, Слуцкай, Рагачоўскай МТМ, Менскай МТС і інш. Маршрут экскурсіі Менск—Кіеў—Днепрабуд — Ялта — Сімферопаль. Экскурсія працягнецца 15 дзён.

ВУЗЛАВАЯ НАРАДА РАБКОРАЎ І СТАХАНАЎЦАЎ

ОРША. (Па тэлефону). 16 лютага ў Оршы адбылася вузлавая нарада рабкораў і стаханаўцаў, скліканая палітаддзелам і рэдакцыямі газет: «Большэвіцкі шлях» і «Большэвіцкі сігнал». На нарадзе прысутнічала звыш 200 чалавек. Асноўным пытаннем нарады было — вынікі работы вузла ў стаханаўскую пяцідзёнку.

Лепшыя рабкоры і члены рэдкалегіі за ўзорную работу былі прэміраваны.

Н. СТРЭЛЬЧЭНКА.

Генеральны план рэканструкцыі Бабруйска

Распрацаван генеральны план рэканструкцыі і планіроўкі горада Бабруйска. Бабруйск, які ў мінулым быў захудалым павятовым горадам, становіцца буйным совецкім горадам з развітай індустрыяй і шырокай сеткай культурных устаноў. За апошнія 10 год насельніцтва Бабруйска вырасла з 30 тыс. да 56 тыс. чал.

Генеральны план, ажыццяўленне якога разлічана на 25—30 год, прадугледжвае стварэнне новых архітэктурных цэнтраў, гарадскіх плошчаў, двух паркаў культуры і адпачынку, раду бульвараў, пабудову вадапровода, каналізацыі, трамвая, каля 40 школ, гарадскога тэатра, трох кінотэатраў, Дома советаў, трох клубаў, лазень, прален і інш. Вуліцы—Ленінская, Менская, Інтэрнацыянальная, Соцыялістычная пашыраюцца да 45 метраў. Адкрыецца аўтобусны рух. На рацэ Бярэзіне намечана пабудова пасажырскай і грузавой прыстаней. Дробныя драўляныя домікі ўступяць месца 3—5-павярховым каменным дамам. У загараднай зоне прадугледжваецца адвод участкаў для новага курорта, піонерскіх лагераў, дамоў адпачынку.

Праект ухвалены бабруйскім гарадскім советам і абгаварваўся ў навукова-тэхнічным совеце наркамата комунальнай гаспадаркі БССР і на сходзе інжынерных работнікаў. Праект распрацован архітэктарамі Белдзяржпраекта Камкіным і Трахтэнбергам і інжынерамі-эканамістамі Мерло і Ескевічам.

ЭКСПАРТ ВАРШТАТАЎ ЗА ГРАНІЦУ

Менскі машынабудаўнічы завод імя Кірава асвоіў масавую вытворчасць нажовачных варштатаў для халоднай рэзкі металу. Ужо выпушчана каля 185 варштатаў, якія да нядаўняга часу ўвозіліся з-за граніцы. Цяпер завод экспартуе нажовачныя варштаты за граніцу. Адзін такі варштат быў у мінулым годзе адпраўлен у Турцыю. Пазаўчора такі-ж варштат адпраўлен у Кітай.

ПУШКІНСКІ ВЕЧАР У КАЛГАСЕ

Сіламі літаратурнага гуртка калгаса «Асвета», Клічаўскага раёна, праведзен вечар, прысвечаны вялікаму рускаму паэту А. С. Пушкіну. На вечары прысутнічала каля 200 калгаснікаў. Пасля даклада кіраўніка гуртка аб творчасці і жыцці паэта вучні і піонеры прадэкламавалі вершы, а калгасны харавы гурток выканаў некаторыя песні на словы А. С. Пушкіна. У калгасным літаратурным гуртку прачытаны творы «Евгений Онегин», «Капитанская дочь» і інш.

КАЎШЫРКА.

КАРАБЕЙНІКІ І РАЗНОСЧЫКІ

БЯЛЫНІЧЫ. 21 лютага. **(Кар. «Звязды»).** 15 карабейнікаў райсаюза развозяць тавары ў самыя глыбінныя пункты раёна. К пачатку веснавой пасеўнай кампаніі колькасць карабейнікаў будзе павялічана. Апрача таго, райсаюз набірае 18 разносчыкаў, якія будуць разносіць тавары непасрэдна к месцу работы — на поле.

23 лютага, у 6 гадзін вечара, у памяшканні Беларускага дзяржаўнага тэатра адбудзецца

УРАЧЫСТЫ ПЛЕНУМ

МЕНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА РАБОЧЫХ, СЯЛЯНСКІХ І ЧЫРВОНААРМЕЙСКІХ ДЭПУТАТАЎ

разам з партыйнымі, комсамольскімі, грамадскімі арганізацыямі і прадстаўнікамі вайсковых часцей

ПРЫСВЕЧАНЫ XVIII ГАДАВІНЕ РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ.

На пленум уваходзяць па сваіх мандатах: члены і кандыдаты горсовета, члены ЦК КП(б)Б і ЦК ЛКСМБ, члены ЦВК і СНК БССР, упаўнаважаныя Камісіі партыйнага кантроля і совецкага кантроля, члены ГК КП(б)Б, члены бюро райкомаў КП(б)Б, члены бюро ГК і РК ЛКСМБ, члены прэзідыума ЦСПСБ і члены прэзідыума райвыканкома.

Астатнія праходзяць па спецыяльных білетах, якія можна атрымаць у горсовеце (пакой № 49, 3 паверх) з 9 да 16 і з 19 да 22 гадзін.

ПРЭЗІДЫУМ ГОРСОВЕТА.

КАЛГАСНЫ ХОР

БЯЛЫНІЧЫ, 21 лютага. **(Кар. «Звязды»).** Тры месяцы таму назад у калгасе «Праўда», Ланькоўскага сельсовета, Бялыніцкага раёна, арганізаваўся харавы гурток, у які запісалася 20 маладых і пажылых калгаснікаў. Кіруе гуртком настаўніца сямігодкі тав. Вавіліна. Хор мае ў сваім рэпертуары калгасныя частушкі, беларускія народныя песні, песні аб Чапаеве, «27 дывізія» і т. д. Ён часта выступае перад калгаснікамі ў хаце-чытальні.

ЗАНЯЛІ ПЯРШЫНСТВА

21 лютага ў Менск вярнуліся ўдзельнікі ўсесаюзнай алімпіяды мастацкай самадзейнасці мясамалочных соўгасаў. На гэтай алімпіядзе БССР заняла першае месца. Сям'я цымбалістаў Шабloўскіх (матка і тры сыны) з соўгаса «Вялікія Навасёлкі» (Дзяржыншчына) прэміравана граматай і 400 руб. Калектыў танцораў і спевакоў гэтага соўгаса заваяваў пераходны прыз — насценны гадзіннік коштам у 1.500 руб. Даярка соўгаса «Горкі», Горацкага раёна, Сільчанка за добрае выкананне частушак атрымала грамату і 300 руб. і т. д. (БЕЛТА).

ДОМ КАЛГАСНЫХ ДЗЯЦЕЙ

БАБРУЙСК, 21 лютага. **(Кар. «Звязды»).** У калгасе «Чырвоны партызан», Бортнікаўскага сельсовета, нядаўна адкрыт Дом калгасных дзяцей. За кароткі час існавання Дом заваяваў вялікі аўтарытэт сярод калгаснай дзетвары. Тут штодзенна многа вучняў гуляюць у шахматы, шашкі, більярд, займаюцца ў фотагуртку, драматычным і т. д. Сярод шахматыстаў асабліва выдзяляецца 14-гадовы Валодзя Кот. П. Дарожка і Васіль Гарэлік. Вучаніцы Соня Мышкавец, Тамара Лайнека і першакласніцы Соня Балыка і Валя Ануфрыенка з'яўляюцца лепшымі танцорамі.

Пры Доме існуе балетная група з вучняў першых класаў, якія ўжо танцуюць масавы балет «Сняжынкі». Для маленькіх балярын набыты спецыяльныя касцюмчыкі.

Дарослыя калгаснікі часта наведваюць Дом і глядзяць як іх дзеці радасна і разумна праводзяць свой вольны час.

ВАЕНІЗАВАНЫ ЛЫЖНЫ ПЕРАХОД МЕНСК—МАСКВА

20 лютага раніцой на тэрыторыі выстаўкі ў Менску дан старт скорасному рэкорднаму ваенізаванаму лыжнаму пераходу Менск—Масква. 20 выдатнікаў дапрызыўнай падрыхтоўкі пайшлі ў баявым снаражэнні. У пераходзе ўдзельнічае моладзь пагранічных раёнаў — варашылаўскія стралкі, значкісты «ГПА» і «Гатоў да супроцьпаветранай і хімічнай абароны». Пераход прысвечан X з'езду ВЛКСМ. (БЕЛТА).

ПЕРАМОГА ЛЫЖНІКАЎ — КАЛГАСНІКАЎ БССР

20 лютага з Варонежа прыехала ў Менск каманда лыжнікаў-калгаснікаў БССР, якая прымала ўдзел ва ўсесаюзных калгасных лыжных спаборніцтвах, у складзе — Стасеевай Ксені (Віцебскі раён), Какора (Клімавіцкі раён), Крываносава (Крычаўскі раён), Шота і Куліка (Дзяржынскі раён). Лыжнікі заваявалі агульнае трэцяе месца. Яны атрымалі дзве граматы ВСФК СССР. Стасеева Ксеня прэміравана лыжамі, лыжным касцюмам і канькамі з бацінкамі. (БЕЛТА).

АБЯЗБОЛЬВАННЕ РОДАЎ У БАРЫСАВЕ

БАРЫСАЎ, 21 лютага. **(Кар. «Звязды»).** У барысаўскім радзільным доме доктар Нельсон прымяніў у двух выпадках метад абязбольвання родаў. Роды прайшлі добра. Рожаніцы—калгасніца калгаса імя Сталіна т. Цюхай і жонка інжынера камбіната «Комінтэрн» т. Валодзька — напісалі пісьмо ў раённы аддзел аховы здароўя з падзякай за абязбольванне родаў.

ПАВЕДАМЛЕННЕ

23 лютага ў 10 гадзін раніцы ў Доме партактыва адбудзецца чарговы дзень завочнікаў.

Чарговая лекцыя па гісторыі ВКП(б) «Партыя большэвікоў у гады імперыялістычнай вайны».

Па ленінізму лекцыю чытае тав. Левін Я., па палітэканоміі — тав. Скуман.

Яўка ўсіх завочнікаў абавязкова і без спазнення.

Дом партактыва Менгаркома КП(б)Б.

Адказны рэдактар Н. СТЭРНІН.

Першы Беларускі дзяржаўны тэатр БДТ-1 | СЁННЯ, 22 лютага, **ПЛАТОН КРЭЧЭТ**. Пачатак у 8 г. веч. Білеты ў касе тэатра.

Гукавы кінотэатр „Чырвоная зорка“ | Гукавы мастацкі фільм **КАР'ЕРА РУДЗІ**

Гукавы кінотэатр „ПРОЛЕТАРЫЙ“ | **ПРАЦЭС аб 3.000.000**

Гукавы кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ» | Гукавы мастацкі фільм **ПЕСНЯ аб ШЧАСЦІ**

Кіно «СПАРТАК» | Вялікі мастацкі фільм **ЦІХІ ДОН**. Драма ў 8 частках. У праграме кінохроніка. Штодзенна 4 сеансы. Каса—з 4 гадз. дня

ПРЫ АГУЛЬНАЙ СЛАБАСЦІ, РОЗНЫХ ФОРМАХ ПАЎТОРНАГА МАЛАКРОЎЯ, У ПЕРЫЯД ВЫЗДАРАЎЛЕННЯ ПАСЛЯ ВОСТРЫХ ІНФЕКЦЫЙ ПРЫМЯНЯЕЦЦА

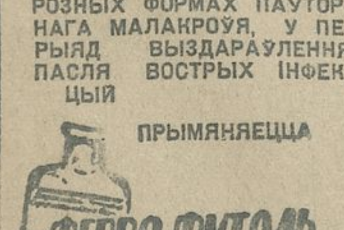

ў таблетках (жалеза з фітынам).

ПРОДАЖ ва ўсіх аптэках і магазінах сангігіены СССР. Пры адсутнасці на месцах высылаецца ПОШТАЙ галоўным складам Інстытута па атрыманні задатку не менш аднаго рубля з кожнага флакона.

АДРАС Харьков, ул. Артема, № 12. Укр. Институт Эндокринологии.

ДА ВЕДАМА ПАДПІСЧЫКАЎ НА ПАЗЫКУ „ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ“ —(ВЫПУСК 3 ГОДА)— КІРАЎНІЦТВА АШЧАДКАС І ДЗЯРЖКРЭДЫТА БССР ДАВОДЗІЦЬ ДА ВЕДАМА ЎСІХ РАБОЧЫХ І СЛУЖАЧЫХ—ПАДПІСЧЫКАЎ на ПАЗЫКУ „ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ“ (ВЫПУСК 3 ГОДА) ШТО **ВЫДАЧА АБЛІГАЦЫЙ**, аплачаных імі поўнасцю, будзе праводзіцца адначасова з выплатай зарплаты за другую палову лютага разлікова-касавымі апаратамі прадпрыемстваў і ўстаноў.

Адміністрацыя прадпрыемстваў і ўстаноў павінна атрымаць ад ашчадкас абліганыі і забяспечыць імі свае разлікова-касавыя апараты.

Кіраўніцтва ашчадкас і Дзяржкрэдыта БССР

МЕНСК. ГАРАДСКІ ФІНАНСАВЫ АДДЗЕЛ ДАВОДЗІЦЬ ДА ВЕДАМА ЎСІХ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ, УСТАНОЎ І АРГАНІЗАЦЫЙ, ШТО **Сёння, 22 лютага**, у 7 гадзін вечара, у памяшканні клуба імя 7-га з'езда профсаюзаў (рог Комуністычнай і Энгельса) АДБУДЗЕЦЦА **НАРАДА** галоўных, старшых бухгалтароў і рахунковых работнікаў гор. Менска па пытаннях:

1. Аб становішчы фінансава-бюджэтнай дысцыпліны і ажыццяўленні пастаноў СНК СССР ад 29-IX—32 г. і 21-VI—35 г. аб правах і абавязках галоўных (старшых) бухгалтароў.
2. Аб утрыманні падаходнага падатку і культзбору з зарплаты рабочых і служачых.
3. Аб парадку разлікаў арганізацый з дзяржбюджэтам па падатку з абароту.
4. Аб перарэгістрацыі штатаў і штатнай дысцыпліне.

Пад адказнасць кіраўнікоў прадпрыемстваў і ўстаноў забяспечыць яўку на нараду галоўных, старшых бухгалтароў і рахунковых работнікаў. МЕНГАРФА.

Адміністрацыя, мясцком і калектыў служачых Беларускай рэспубліканскай канторы «Заготлён» выказваюць спачуванне намесніку загадчыка талочынскага аддзялення «Заготлён» т. Метрыку з прычыны няшчаснага яго гора — смерці сына КАДЗІ.

Астаўлена на двары (дом № 8, вул. Энгельса) базарная карзіна з радыёчасткамі. Знайшоўшага прашу звярнуцца за ўзнагародай 200 руб. па адрасу: Чычэрынская, 23/27, кв. 5, ход з вуліцы, Аверук.

ДА ЎВАГІ ФАБЗАЎМЯСЦКОМАЎ гор. МЕНСКА

23 лютага 1936 г. АПОШНІ ТЭРМІН прадстаўлення анкет і ўсіх матэрыялаў запісаўшыхся ў СТАХАНАЎСКІ УНІВЕРСІТЭТ пры ЦДТ.

Прыём матэрыялаў ад 10 да 3 з паловай гадзін дня і ад 7 да 9 гадзін вечара.

РЭКТАРАТ УНІВЕРСІТЭТА.

БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ТРЭСТ ХЛЕБАПЯКАРНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ „ГАЛОЎХЛЕБ“ НКХП СССР ПРАПАНУЕ розныя кандзіцерскія мучністыя вырабы: тарты, піроЖныя, вышэйшага гатунку пячэнне, кексы ў вялікім асартыменце.

ПРАНІКІ: мятныя, саксонскія, мядовыя, ванільныя, глазіраваныя, батоны-цірольскія.

СУХАРЫ: розныя ванільныя, кафейныя, дзіцячыя, гарадскія і інш.

БАРАНКІ: фруктовыя, ванільныя, сушкі, здобныя і інш.

ЗАКАЗЫ прымаюцца ад усіх раёнаў рэспублікі: райсаюзаў, сельпо, орсаў, а таксама ад паасобных магазінаў, буфетаў.

Прадстаўнікі Галоўхлеба выязджаюць для заключэння дагавароў, здзелак па пісьмоваму, тэлеграфнаму і тэлефоннаму патрабаванню па адрасу: МЕНСК, СОВЕЦКАЯ, 43-13, БЕЛТРЭСТ „ГАЛОЎХЛЕБ“, тэлефон № 23-648.

БЕЛАРУСКАЕ АДДЗЯЛЕННЕ ГАЗЕТЫ „ЗА КОММУНИСТИЧЕСКОЕ ПРОСВЕЩЕНИЕ“ знаходзіцца ў гор. Менску, Совецкая вул., дом № 40.

Прыём наведвальнікаў штодзенна, апрача агульных выходных дзён, з 10 гадз. раніцы да 4 1/2 гадз. дня.

ПІСЬМЫ і КАРЭСПАНДЭНЦЫІ МОЖНА ДАСЫЛАЦЬ БЕЗ МАРАК

Прадаецца [illegible] дубовы буфет. Базарная, 6, кв. [illegible] Бачыць можна з 12 гадз. дня.

[illegible] прымаюцца да 1 гадз. дня

Уп. Галоўлітбела № К—37 Друкарня газеты «Звязда». Менск, Совецкая, 63. Тыраж 100.660